

ข้อเสนอเชิงนโยบาย

มหาวิทยาลัยแห่งความสุข

กระทรวงการอุดมศึกษา

วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

พ.ศ. 2568 – 2570

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 สถานการณ์และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนามหาวิทยาลัย	1
1.2 ความท้าทายมหาวิทยาลัยไทยในการพัฒนาสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”	3
1.3 รูปแบบและระบบ ในการสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”	5
1.3.1 รูปแบบ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข: Happy University Model)	5
1.3.2 ระบบการสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”	6
1.3.3 ระบบปัญญาวิเคราะห์ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”	7
1.4 บทบาทของกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กับการสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”	9
บทที่ 2 ที่มา “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”	10
2.1 กำเนิด “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”	10
2.2 ผลการดำเนินงาน “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” 4 ระยะ	11
2.3 สถานการณ์มหาวิทยาลัยแห่งความสุขของประเทศไทย	16
บทที่ 3 เจตนารมณ์การสร้างเสริม มหาวิทยาลัยแห่งความสุข	18
3.1 หลักการ	18
3.2 วัตถุประสงค์	19
3.3 กลุ่มเป้าหมาย	19
3.4 ระยะเวลา	19
3.5 ค่านิยม ยุทธศาสตร์ มาตรการ ตัวชี้วัดหลัก	19
3.6 โครงสร้างคณะดำเนินการ	24
ภาคผนวก	27

1 บทนำ: สถานการณ์และ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนา มหาวิทยาลัย

1 บทนำ: สถานการณ์และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนามหาวิทยาลัย

1.1 วิกฤตการณ์สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของคนวัยทำงาน

สถานการณ์การขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยทั่วโลกในปัจจุบัน ต้องเผชิญหน้ากับความท้าทายจากภาวะชะงักงัน (Disruption) ท่ามกลางวิกฤตการณ์ที่ยากลำบาก อาทิ สภาพเศรษฐกิจที่ถดถอย ภาวะสงคราม โรคระบาดครั้งใหญ่ จำนวนเด็กเกิดที่น้อยลง¹ การเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดดทางเทคโนโลยีที่รวดเร็วและกว้างไกล อิทธิพลของการศึกษาออนไลน์ที่คนรุ่นใหม่สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้สะดวกทุกที่ ทุกเวลา ด้วยต้นทุนที่ถูกลงแต่ได้รับประโยชน์เพิ่มมากขึ้น สถานการณ์เหล่านี้ ส่งผลให้ ในสหรัฐอเมริกา มีการปิดตัวของมหาวิทยาลัยไปกว่า 500 จากทั้งหมดกว่า 4,500 แห่ง และคาดการณ์ว่าภายใน 10 ปีข้างหน้า จะมีมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาปิดตัวลงอีกไม่น้อยกว่า 2,000 แห่ง สอดคล้องกับสถานการณ์ในญี่ปุ่น ที่มีการปิดตัวของมหาวิทยาลัยไปแล้วไม่ต่ำกว่า 15 แห่ง ขณะที่ ออสเตรเลีย ประสบปัญหา นักศึกษาไม่ให้ความสำคัญกับใบปริญญา² เนื่องจากส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานตรงกับสายที่ต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักศึกษาต้องการใช้เวลาไปกับการค้นหาตัวเองและมีประสบการณ์การทำงานจริงมากกว่า ขณะเดียวกัน มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore: NUS) รับมือกับวิกฤตการศึกษาพัฒนาทักษะ “เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต: Lifelong Learning” ประกาศสัมพันธบัตรหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (Graduate Certificate) เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนในทุกช่วงวัยได้เข้าถึงการศึกษาขั้นสูงได้ง่ายขึ้นในราคาที่ไม่แพง³

สถานการณ์ที่ย่ำแย่ดังกล่าว ยังถูกตอกย้ำด้วย วิกฤตการณ์สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของคนวัยทำงาน ซึ่งเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ที่เป็นกลไกสำคัญขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในเกือบทุกด้าน โดยเฉพาะกลุ่มคนในมหาวิทยาลัย ที่เป็นแหล่งสร้างเสริมปัญญาและผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและความพร้อมออกสู่สังคม อย่างไรก็ตาม จากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีตามกระแสโลกาภิวัตน์ เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชากรวัยทำงาน ปัจจุบันพบว่า วัยทำงานมีแนวโน้มการเสียชีวิต ด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังหรือ NCDs (non-communicable diseases) เพิ่มมากขึ้น ซึ่งโรคไม่ติดต่อเรื้อรังเป็นสาเหตุของการเสียชีวิตไม่น้อยกว่า 36 ล้านคนทั่วโลกในแต่ละปี⁴ นอกจากนี้ สุขภาพจิตของนิสิต-นักศึกษาทั่วโลกก็ตกอยู่ในสถานการณ์ปัญหาที่น่าเป็นห่วงไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน จากรายงานขององค์การอนามัยโลก พบว่า ช่วงก่อนการระบาดของโควิด-19 พบคนทั่วโลกเป็นโรคซึมเศร้า

¹ Population Reference Bureau: PRB (2022). The 2022 edition of the World Population Data Sheet.

<https://2022-wpds.prb.org/wp-content/uploads/2022/09/2022-World-Population-Data-Sheet-Booklet.pdf>

² Techsauce (2022). ทิศทางการศึกษาไทยจะอยู่หรือไป การปรับตัวไว้คือทางออก. <https://techsauce.co/saucy-thoughts/thai-education-disruption>

³ NUS Nwes (2022). Embracing a mindset of continual learning at the NUS Lifelong Learning Festival 2022 <https://news.nus.edu.sg/embracing-a-mindset-of-continual-learning-at-the-nus-lifelong-learning-festival-2022>

⁴ WHO (2022). World Health Statistic 2022. https://cdn.who.int/media/docs/default-source/gho-documents/world-health-statistic-reports/worldhealthstatistics_2022.pdf?sfvrsn=6fbb4d17_3

300 ล้านคน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีสถิติการฆ่าตัวตายต่อประชากร 1 แสนคน สูงเป็นอันดับที่ 2 ของโลกรองจากยุโรป ไทยสูญเสียจากการฆ่าตัวตายเฉลี่ย 6 คนต่อประชากร 1 แสนคน วิกฤตโควิดยิ่งทำให้มีแนวโน้มความเครียดสะสมสูงขึ้น

1.2 วิกฤตการณ์สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของคนมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

สถานการณ์มหาวิทยาลัยในประเทศไทยได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีไม่แตกต่างจากที่อื่น

- ปัจจุบัน ประเทศไทยกำลังประสบกับปัญหาอัตราการเกิดใหม่น้อยลง สวนทางกับอัตราผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น (อัตราเกิดเท่ากับ 7.6 ต่อประชากร 1,000 คน และอัตราตายเท่ากับ 8.9 ต่อประชากร 1,000 คน ทำให้อัตราเพิ่มตามธรรมชาติในไทย ติดลบ 0.1%”)⁵ ส่งผลกระทบต่อจำนวนนิสิต-นักศึกษาในรั้วสถาบันการศึกษาในทุกระดับน้อยลงตามอัตราการเกิดของประชากรไทยไปด้วย
- ปัญหาทางเศรษฐกิจ ซึ่งไม่เพียงแต่ประเทศไทยที่ได้รับผลกระทบกับสถานการณ์ปัญหาทางเศรษฐกิจนี้เพียงเท่านั้น ยังไปสร้างความกังวลเพิ่มขึ้นในกลุ่มคนทำงานและนักศึกษา เช่น สถานภาพทางการเงินของกลุ่มวัยทำงานที่แบกรับภาระเพิ่มจากค่าเลี้ยงดูบุตรที่มีค่าใช้จ่ายเพิ่มสูงขึ้นในทุกมิติตามสถานการณ์สังคมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิง หรือในกลุ่มนักเรียน/ นิสิต-นักศึกษาที่การต้องทำงานเสริมเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนหรือค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการศึกษา เป็นต้น
- พฤติกรรมสุขภาพของคนทำงานที่น่าเป็นห่วง จากข้อมูลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ⁶ ในปี 2563 พบว่า คนวัยทำงานไทย อายุ 15 - 59 ปี มีจำนวน 43.26 ล้าน มีแนวโน้มการเสียชีวิตด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังหรือ NCDs (non-communicable diseases) เพิ่มมากขึ้น ประมาณ 320,000 คนต่อปี คิดเป็นร้อยละ 75 ของสาเหตุการเสียชีวิตทั้งหมด ซึ่งมีปัจจัยเสี่ยงสำคัญ ได้แก่ การรับประทานอาหารหวาน มัน เค็ม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ และการมีกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอ ซึ่งโรคดังกล่าวมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นทุกปี ทำให้แนวโน้มการเข้ารับการรักษาตัวในสถานพยาบาลเพิ่มขึ้น ส่งผลกระทบต่อชีวิตการทำงาน และส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยและทุกองค์กรอย่างแน่นอน
- ภาวะหมดไฟในการทำงาน ซึ่งเป็นอาการของ burnout syndrome ได้แก่ ความเบื่อหน่ายจากการทำงานเรื้อรังที่ส่งผลต่อสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ ทำให้เกิดภาวะอ่อนเพลีย มีความรู้สึกสูญเสียพลังงาน ต่อต้านและมองงานของตนเองในทางลบ ขาดแรงจูงใจในการทำงาน ขาดการทำงานเป็นทีม ไม่สนใจคนรอบข้าง และ ขาดความผูกพันองค์กร (WHO, 2019)

⁵ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (2567). <https://ipsr.mahidol.ac.th/population-gazette/>

⁶ สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2563). <https://dopah.anamai.moph.go.th/web-upload/8x6b2a6a0c1f8e85a9c274e6419fdd6071/tinymce/KPI2564/KPI119/25640111911.pdf>

วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล รายงานว่า 12% ของผู้บริโภควัยทำงานในเมืองกรุง มีภาวะหมดไฟในการทำงาน และ 57% อยู่ในภาวะมีความเสี่ยงสูงที่จะหมดไฟทำงาน ที่น่าวิตกอย่างยิ่ง กลุ่มวัยทำงานที่กำลังตกอยู่ในภาวะหมดไฟในการทำงานเป็นสัดส่วนสูงที่สุด เป็นคนทำงานในรุ่นคน อายุต่ำกว่า 22 ปี หรือ คนทำงาน Gen Z (17%) รองลงมา เป็นคนทำงานในรุ่นคนอายุ 23 – 38 ปี หรือคนทำงาน GenY (13%) ขณะที่ คนทำงานในรุ่นคนอายุ 55 – 73 ปี หรือ คนทำงานกลุ่ม Baby Boomer มีภาวะหมดไฟในการทำงานน้อยที่สุด เพียง 7% เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอาชีพ กับภาวะหมดไฟในการทำงานและกำลังเสี่ยงที่จะเข้าสู่ภาวะหมดไฟในการทำงาน พบว่า คนทำงานภาครัฐวิสาหกิจ มีอยู่ ร้อยละ 77 คนทำงานภาคเอกชน มีอยู่ ร้อยละ 73% คนทำงานภาครัฐ มีอยู่ ร้อยละ 58 คนทำงานภาคธุรกิจส่วนตัว มีอยู่ ร้อยละ 48 (กรมสุขภาพจิต, dmh.go.th)

- ในทำนองเดียวกัน กลุ่มนิสิต-นักศึกษา มีความเครียดต่อการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการเรียนการสอนและการสะสมความกังวลเนื่องจากสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนอาจมีผลต่อสุขภาพจิตของนิสิต-นักศึกษา หรือความกังวลเกี่ยวกับผลการเรียน รวมถึง การเข้าถึงบริการสุขภาพจิตทั้งในส่วนของภาครัฐและมหาวิทยาลัยเองก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ ส่งผลให้ นิสิต-นักศึกษา เข้าสู่สภาวะหมดไฟในการเรียน รวมถึง สภาพแวดล้อมการเรียนการสอน ที่มหาวิทยาลัย จะต้องปรับรูปแบบเป็นการเรียนการสอนแบบออนไลน์หรือแบบผสม (Hybrid) เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19 ทำให้บุคลากรและนิสิต-นักศึกษาต้องปรับตัวให้เข้ากับการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์มากขึ้น ซึ่งอาจมีผลต่อการเข้าถึง สุขภาพจิตและสุขภาพร่างกายของนักศึกษาเนื่องจากความกดดันและการปรับตัวในการเรียนรู้รูปแบบใหม่
- ทศนคติและค่านิยมของคนรุ่นใหม่เริ่มเปลี่ยนไปว่า มหาวิทยาลัยไม่ใช่คำตอบของชีวิตเสมอไป แม้ว่าปรากฏการณ์เช่นนี้จะยังไม่เห็นชัดเจนในระดับปริญญาตรี แต่ในระดับการศึกษาที่สูงกว่านั้น ตัวเลขการรับเข้าลดลงอย่างมาก โดยการเข้ามามีบทบาทของเทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างก้าวกระโดด ส่งผลให้นิสิต-นักศึกษา สามารถศึกษาหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ผ่านโลกออนไลน์ได้อย่างอิสระ เพื่อออกแบบทักษะและองค์ความรู้ที่ต้องการเรียนรู้และพัฒนาตนเองให้เหมาะสมกับอาชีพที่เกิดขึ้นใหม่ในปัจจุบัน

ผลกระทบที่ย่ำแย่และวิกฤติที่ใหญ่หลวง จำเป็นต้องมีการปฏิรูปอย่างเร่งด่วนทันการณ์ มหาวิทยาลัยทั่วโลก รวมถึงมหาวิทยาลัยในประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งรัดปรับตัวเพื่อ **“อยู่รอดอย่างเดียวไม่ได้ต้องอยู่ได้อย่างยั่งยืนด้วย”** มหาวิทยาลัยต้องมีนโยบายส่งเสริมสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีแบบองค์รวม ขับเคลื่อนเป็นระบบตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำ พัฒนาสร้างเสริม **“คนใหม่มหาวิทยาลัยทุกคน”** ผู้บริหารและบุคลากรในฐานะผู้ผลิต นิสิต-นักศึกษาในฐานะผู้บริโภค ตลอดจน บัณฑิตหรือศิษย์เก่าในฐานะผู้ย่อยสลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นโยบายสร้างเสริมมหาวิทยาลัยให้เป็นแหล่งถ่ายทอดทางปัญญา เป็นต้นแบบแนวคิดในการพัฒนาคนมุ่งประโยชน์เพื่อชุมชน และสังคมส่วนรวม เป็นพื้นที่ที่ให้ความอบอุ่นและปลอดภัย เป็น **“มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”**

2: ความท้าทายมหาวิทยาลัยไทย ในการพัฒนาสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”

2: ความท้าทายมหาวิทยาลัยไทยในการพัฒนาสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”

พลวัตของการเปลี่ยนแปลงที่ผลักดันสถาบันการศึกษาในประเทศไทยให้รับมือกับยุคสมัยที่นำมาซึ่งความท้าทายในการพัฒนาสถาบันการศึกษาทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการต้นน้ำโดยเริ่มตั้งแต่นโยบาย รูปแบบการบริหาร รูปแบบการเรียนการสอน หลักสูตรที่ทันสมัยเข้ากับยุคสมัยและสอดคล้องกับตลาดแรงงาน สวัสดิการที่เหมาะสม และการพัฒนาทักษะและศักยภาพในกลุ่มของคณาจารย์และนิสิต-นักศึกษา ที่จะส่งเสริมให้บุคลากรและนิสิต-นักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัยมีสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดี (Health & Wellness) โจทย์เหล่านี้ท้าทายมหาวิทยาลัยไทยต้องทบทวนอย่างจริงจัง เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเผชิญความยากลำบากนานัปการ

2.1 การพัฒนาสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ในประเทศไทย

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล และสำนักสนับสนุนสุขภาวะองค์กร สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) พร้อมกับ กว่า 70 มหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ร่วมกันพัฒนาสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ด้วยความมุ่งมั่นดังนี้

1) เป้าหมาย “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”

สร้างเสริมให้ “มหาวิทยาลัย” เป็น

- พื้นที่ที่ทุกคนในมหาวิทยาลัยดำเนินชีวิตประจำวันในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย มีสวัสดิการที่พึงพอใจ
- บุคลากรและนิสิต-นักศึกษามีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน มีสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดี มีวินัยทางการเงิน มีความสามารถและความคิดสร้างสรรค์ “คิดใหม่ ทำใหม่” มีความสุข รวมทั้ง มีความผูกพันองค์กร
- ส่งผลให้ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” เป็นศูนย์รวมการพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้ สร้างเสริมงานวิจัยและนวัตกรรม เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของมหาวิทยาลัยให้สู่ความเป็นเลิศ มุ่งสู่อันดับมาตรฐานมหาวิทยาลัยระดับโลก (World Class University) รวมถึง สนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainability Development Goals: SDGs)

“มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” จึงเป็นแหล่งสร้างเสริมกำลังคนทั้งผู้ผลิต (บุคลากร) และผู้บริโภค (นิสิต - นักศึกษา) ให้เป็น “คนเก่ง” “งานดี” “มีความสุข” “ผลิตภาพสูง” สอดคล้องกับ นโยบายของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ในด้านการอุดมศึกษา คือ “เรียนดี” “มีความสุข” “มีรายได้”

2) การขับเคลื่อน “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”

ใช้ “แบบจำลองมหาวิทยาลัยแห่งความสุข: Happy University Model” บริหารจัดการการเรียนรู้แนวคิดสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล แบบจำลองนี้อธิบายความสัมพันธ์ต่อเนื่องของการขับเคลื่อนปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในการพัฒนาสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” แสดงเป็นแผนภาพความสัมพันธ์ 4 องค์ประกอบ ระหว่าง 1) แนวคิด 2) กระบวนการปฏิบัติ 3) การบรรลุเป้าหมายที่กำหนด 4) ผลกระทบที่เป็นผลพลอยได้ในการเสริมคุณค่าของแบบจำลองว่าเกินคุ้มเพียงไร (ดูแผนภาพ 1)

HAPPY UNIVERSITY MODEL: แบบจำลอง มหาวิทยาลัยแห่งความสุข

แผนภาพ 1: แบบจำลองมหาวิทยาลัยแห่งความสุข

แบบจำลองมหาวิทยาลัยแห่งความสุข ขับเคลื่อนด้วย 4 องค์ประกอบของ กระบวนการบริหารจัดการ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ดังนี้

องค์ประกอบ 1: แนวคิด “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”

แนวคิดหลักของ แบบจำลองมหาวิทยาลัยแห่งความสุข มาจากงานวิจัย และผลสรุปจากการศึกษารวบรวม และวิเคราะห์เบื้องต้นเกี่ยวกับทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตและความสุข (Quality of Life and Happiness) พฤติกรรมสุขภาพ (Health Behaviour) สุขภาวะดี 4 ด้าน ความพึงพอใจ (Satisfaction) ความผูกพันองค์กร (Engagement) ผลผลิตภาพ (Productivity) องค์กรแห่งความสุข (Happy Workplace) องค์กรสุขภาพ (Healthy Workplace) และ เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (ใส่ Ref. เพิ่ม)

องค์ประกอบ 2: กระบวนการ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”

กระบวนการฯ นี้ นำแนวคิดมาสร้างเป็นเส้นทางขับเคลื่อนเชื่อมต้นน้ำให้เกิดระบบหมุนเวียนถ่ายเทไป ถึงปลายน้ำอย่างเป็นระบบด้วยส่วนประกอบ 6 ขั้นตอน (6 Modules)

ขั้นตอน 1: Module 1 เป็นการสำรวจสถานการณ์เบื้องต้น (Based-line survey) เปรียบเสมือนการวินิจฉัยอาการของมหาวิทยาลัยว่ามีอาการใดบ้าง ด้วยเครื่องมือ HAPPINOMETER ที่บรรจุตัวชี้วัดหลัก พร้อมคำนิยามและเกณฑ์การวัดที่เป็นมาตรฐาน ข้อสำคัญ เครื่องมือนี้สามารถยืดหยุ่นได้ตามบริบทและความต้องการใช้ของแต่ละมหาวิทยาลัย

ขั้นตอน 2: Module 2 เป็นการอบรมและฝึกปฏิบัติการสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ให้บุคลากรและนักศึกษาเป็น “นักสร้างสุของค์กร หรือ แกนนำสุขภาวะ” ด้วยหลักสูตร “การบริหารจัดการองค์ความรู้สู่ความสุขในการทำงานและการเรียนการสอน” หรือ Routine to Happiness: R2H ที่มุ่งให้เกิด “จากแนวคิดสู่แนวปฏิบัติ”

ขั้นตอน 3: Module 3 เป็นกระบวนการไปใช้จริง โดย “นักสร้างสุของค์กร หรือ แกนนำสุขภาวะ” นำองค์ความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปออกแบบเป็น “แผนปฏิบัติการ: Action Plan” ที่นำไปใช้ได้จริง ทำได้จริง ได้ผลจริง สร้างแรงจูงใจให้ทุกคนในมหาวิทยาลัย มีส่วนร่วมเป็นทั้ง “ผู้รับ” และ “ผู้ให้” เพื่อ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”

ขั้นตอน 4: Module 4 เป็นกระบวนการ “ติดตามประเมินผล” เพื่อบรรลุเป้าหมาย “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ที่กำหนด “นักสร้างสุของค์กร หรือ แกนนำสุขภาวะ” ได้รับการเรียนรู้และฝึกทักษะจากการฝึกอบรมหลักสูตร R2H เสริมเพิ่มเติมกับความรู้เดิม เพื่อนำไปติดตามประเมินผลสำเร็จทั้งในระดับ สิ่งป้อนเข้า

(Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Output) ผลลัพธ์ (Outcome) และ ผลกระทบ (Impact) ได้ทั้ง ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และ ผลกระทบ อย่างเป็นรูปธรรม ชัดเจน และน่าเชื่อถือ

ขั้นตอน 5: Module 5 เป็นการ ถอดบทเรียน จากประสบการณ์ตรง ของ “นักสร้างสุของค์กร หรือ แกนนำสุขภาวะ” ได้ “ต้นแบบมหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ทั้งของส่วนงานและมหาวิทยาลัย เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ที่ทรงคุณค่าของมหาวิทยาลัย นำไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถ่ายทอด และเป็น ตัวอย่างการปฏิบัติที่เป็นเลิศ ให้กับ สถาบันการศึกษาอื่น รวมถึง องค์กรอื่น ๆ ทั่วประเทศ นำไปประยุกต์ใช้ ประโยชน์ได้อย่างสะดวก และคุ้มค่า

ขั้นตอน 6: Module 6 เป็นการจัดการความรู้ โดย “นักสร้างสุของค์กร หรือ แกนนำสุขภาวะ” ดำเนินการการสำรวจและนำผลสำรวจข้อมูลปลายทาง (Ended-line survey) เปรียบเทียบกับ ข้อมูลสำรวจต้นทาง (Based-line data) รวมถึง นำประสบการณ์ที่ได้จากการถอดบทเรียน ที่มีทั้งผลดีหรือความล้มเหลว จาก การสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” สู่ “ต้นแบบมหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ไปจัดการความรู้ และ พัฒนาเทียบเคียงต่อยอดขยายผล ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย เพื่อความต่อเนื่องและยั่งยืน (ดูแผนภาพ 2)

แผนภาพ 2: กระบวนการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยแห่งความสุข

องค์ประกอบ 3: ค่าเป้าหมาย มหาวิทยาลัยแห่งความสุข

จากแนวคิดมุ่งสู่การปฏิบัติ ที่นำไปทำได้จริง ติดตามประเมินได้จริง และได้ผลจริง บรรลุผลสำเร็จตาม ค่าเป้าหมายของมิติ ตัวชี้วัด และเกณฑ์การวัด ทั้งระดับ ผลผลิต (Output) และ ผลลัพธ์ (Outcome) ที่ กำหนดไว้ได้อย่างเป็นรูปธรรม แสดงประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามคุณค่า และ ความคุ้มค่า ของเป้าหมาย

องค์ประกอบ 4: ผลกระทบ มหาวิทยาลัยแห่งความสุข

ผลสำเร็จ ระดับ ผลกระทบ (Impact) เป็นความเกินคุ้ม แสดงแสนยานุภาพความสำเร็จที่เกิน เป้าหมาย เป็นมูลค่าเพิ่ม ของ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุขสู่องค์กรสุขภาวะอย่างยั่งยืน” สนับสนุน

- การพัฒนาบุคลากรและสถาบันความรู้ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ นวัตกรรม
- เครือข่าย ASEAN University Network – Health Promotion Network (AUN-HPN) ส่งเสริม บทบาทมหาวิทยาลัยในการสร้างเสริมการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดีและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มุ่งสู่การเป็น “มหาวิทยาลัยสุขภาพ” (Healthy University)

ข้อเสนอเชิงนโยบายมหาวิทยาลัยแห่งความสุข

เป็นนโยบาย กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2567 – 2570 | 8

□ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs):

- เป้าหมายที่ 3 (Sustainable Development Goal 3) สร้างหลักประกันการมีสุขภาพที่ดี และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ 4 (Sustainable Development Goal 4) สร้างหลักประกันให้ทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม สนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- เป้าหมายที่ 8 (Sustainable Development Goal 8) การจ้างงานมีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ 17 (Sustainable Development Goal 17) ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

3) กลไกการขับเคลื่อน “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”

ใช้ “ระบบปัญญานิเวศ” ขับเคลื่อน 6 ขั้นตอน ของ กระบวนการบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยแห่งความสุข ระบบจะหมุนเวียนถ่ายเทส่งผ่านความสัมพันธ์จากต้นน้ำไปถึงปลายน้ำ เพื่อการเปลี่ยนแปลงของส่วนประกอบ ระหว่าง “คน: องค์กรประกอบทางชีวภาพ” กับ “สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ: องค์กรประกอบทางกายภาพ” ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย หากระบบ “ปัญญานิเวศ” ได้รับ “พลัง” พัฒนาสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” อย่างเพียงพอ และไม่มีอุปสรรคขัดขวางวัฏจักรพลังสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ก็จะทำให้เกิด ภาวะสมดุล ทำให้ พลัง ของระบบปัญญานิเวศ มีความคงตัว เกิดการปรับ พลัง “การพัฒนาสร้างเสริมมหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ด้วยตัวเองอย่าง “พอดีกัน”

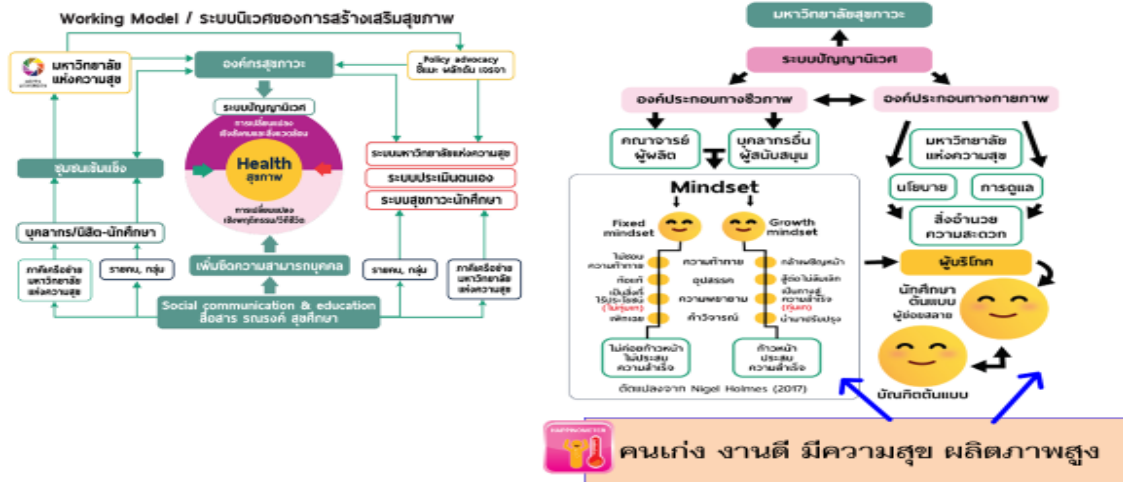
กลไก ของ “ระบบปัญญานิเวศ” ทำงานด้วย 3 พลัง ดังนี้

พลังเสริม คือ การเสริมศักยภาพ “ผู้ผลิต” ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ และ บุคลากรสายสนับสนุน ในการบริหารจัดการ นโยบาย “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ตลอดจน สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก ในการสร้างเสริมให้ “ผู้บริโภค” ได้แก่ นิสิต-นักศึกษา และ บุคลากร ในมหาวิทยาลัย ให้เป็น คนเก่ง งานดี มีความสุข มีผลิตภาพสูง เป็น “ทรัพยากรบุคคล” ที่ทรงคุณค่าของมหาวิทยาลัย และเป็น “บัณฑิต” ที่พร้อมออกสู่สังคม กลายเป็น “ผู้ย่อยสลาย” กระจายผลที่ได้รับจากการ สร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ไปสู่ “ตนเอง ครอบครัว องค์กร สังคม วัฒนธรรม และ สิ่งแวดล้อม ใหม่” ขยายผลออกไปเป็นขั้นตอนตามลำดับและเวียนซ้ำต่อไปเป็นวงจรประจำของการพัฒนาสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”

พลังสร้าง คือ การเสริมสร้างทักษะบุคลากร และนิสิต-นักศึกษา ให้พร้อมขับเคลื่อนด้วยกรอบความคิด (Mindset) และทักษะ (Skill) เกิดการรับสิ่งใหม่ทำให้เกิดการคิด วิเคราะห์ แยกแยะปัญหาที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา หาต้นตอปัญหาที่ต้องการแก้ไข (Pain Point) ได้อย่างตรงจุด ตรงใจ การปรับค่านิยม ร่วมกับการเปิดรับเทคโนโลยีใหม่ การยกระดับทักษะ และการสร้างสรรค์นวัตกรรม ตามบริบทของมหาวิทยาลัย แผนงาน/กิจกรรม ความพร้อมในการติดตามประเมิน เพื่อการเปลี่ยนแปลง ของ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ทำให้วงจรประจำของการพัฒนาสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” กลายเป็น “วัฒนธรรมการสร้างเสริมมหาวิทยาลัยแห่งความสุข”

พลังร่วม คือ ความร่วมมือระหว่าง ภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุข กับ ชุมชนรอบข้าง เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นแบบอย่างซึ่งกันและกัน (Show & Share) ทั้งเชิงบริหารจัดการ เชิงวิชาการ เชิงปฏิบัติการ ทำให้วงจรประจำของ “วัฒนธรรมการสร้างเสริมมหาวิทยาลัยแห่งความสุข” หมุนเวียนต่อเนื่องสม่ำเสมอ ส่งผลต่อ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุขสู่องค์กรสุขภาวะอย่างยั่งยืน”

ระบบปัญญาวิเทศ (Happy University Wisdom Ecosystem)

แผนภาพ 3: ระบบปัญญาวิเทศ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”

2.2 สถานการณ์ การพัฒนาสร้างเสริม มหาวิทยาลัยแห่งความสุข ของประเทศไทย

สถานการณ์ การพัฒนาสร้างเสริม มหาวิทยาลัยแห่งความสุข มุ่งเป้าไปที่ คน และ องค์กร ผลการพัฒนาสร้างเสริม มหาวิทยาลัยแห่งความสุข สามารถนำไปบริหารจัดการ บุคลากรและนิสิต-นักศึกษา บริหารจัดการ องค์กร และ ตอบนโยบายการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนี้

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ร่วมกับ สำนักสนับสนุนสุขภาพองค์กร สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) สำรวจ สถานการณ์มหาวิทยาลัยแห่งความสุข ของประเทศไทย ในกลุ่มบุคลากร ตั้งแต่ปี 2556 จนถึงปัจจุบัน แยกเป็น 4 ระยะ ได้แก่ ระยะ 1 ระหว่าง กันยายน 2556 – สิงหาคม 2559 ระยะ 2 ระหว่าง ตุลาคม 2559 - กันยายน 2562 ระยะ 3 ระหว่าง กันยายน 2563 - สิงหาคม 2565 และ ระยะ 4 ระหว่าง สิงหาคม 2565 - กรกฎาคม 2568 โดยตั้งแต่ ระยะ 3 เริ่มมีการสำรวจสถานการณ์ มหาวิทยาลัยแห่งความสุขในกลุ่มนิสิต-นักศึกษา เป็นระยะแรก และ ระยะ 4 เป็นระยะสอง เพิ่มเข้ามาด้วย

การสำรวจ สถานการณ์มหาวิทยาลัยแห่งความสุข ในระยะ 1 มีภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุข ที่สมัครใจเข้าร่วมสำรวจ จำนวนมหาวิทยาลัย (จากมหาวิทยาลัยที่ร่วมลงนาม MOU ทั้งสิ้น 17 มหาวิทยาลัย) มหาวิทยาลัย ระยะ 2 จำนวนมหาวิทยาลัย (จากมหาวิทยาลัยที่ร่วมลงนาม MOU ทั้งสิ้น 41 มหาวิทยาลัย) มหาวิทยาลัย ระยะ 3 จำนวนมหาวิทยาลัย (จากมหาวิทยาลัยที่ร่วมลงนาม MOU ทั้งสิ้น 51 มหาวิทยาลัย) และ ระยะ 4 จำนวน 34 มหาวิทยาลัย (จากมหาวิทยาลัยที่ร่วมลงนาม MOU ทั้งสิ้น 51 มหาวิทยาลัย)

การนำเสนอผลการสำรวจ สถานการณ์มหาวิทยาลัยแห่งความสุข ทั้ง 4 ระยะ เสนอ เฉพาะผลสำรวจเบื้องต้นของ ภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุข เนื่องจาก ผลสำรวจข้อมูลปลายทางนั้น ขึ้นอยู่กับแต่ละภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขจะร้องขอดำเนินการตามแต่ความสะดวกของแต่ละภาคีเครือข่ายฯ จึงยากลำบากและไม่สามารถนำเสนอเป็นภาพรวม

ผลสำรวจสถานการณ์ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ของประเทศไทย

2.2.1 ผลสำรวจสถานการณ์ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” กลุ่มบุคลากร ระยะ 1 – ระยะ 4

CORE RESULTS

Core Results 1: STAFF

ผลสำรวจสถานการณ์ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” กลุ่มบุคลากร ระยะ 1 – ระยะ 4

(ก) ตารางบุคลากร 1: ภาพรวม “คุณภาพชีวิต: มิติ 1-8” ของบุคลากร ระยะ 1 – 4

(ข) ตารางบุคลากร 2: ภาพรวม “แรงจูงใจในการทำงาน: มิติ 9” ของบุคลากร ระยะ 1 – 4

(ค) ตารางบุคลากร 3: ภาพรวม “ความสุขของบุคลากร: มิติ 1-9” ระยะ 1 – 4

(ง) ตารางบุคลากร 4: ภาพรวม “ความผูกพันองค์กร: มิติ 10” ของบุคลากร ระยะ 1 – 4

(จ) ตารางบุคลากร 5: ภาพรวม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข: มิติ 1-10” ของบุคลากร ระยะ 1 – 4

(ฉ) ตารางบุคลากร 6: ภาพรวม “สมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน*: มิติ 11” ของบุคลากร ระยะ 1 – 4

*ทบทวนค่าตัวชี้วัด เป็น คะแนน หรือ ร้อยละ

(ฉ1) ตารางบุคลากร 6.1: ภาพรวม “องค์กรสุขภาพ: มิติ 1-11” ของบุคลากร ระยะ 1 – 4

ต้องมีการทบทวน “ค่ารวมของ WLB” ก่อนนำมารวมเป็น “องค์กรสุขภาพ”

KEY RESULTS

Key Results 1: STAFF

(A) ตารางบุคลากร A: ภาพรวม “ค่า BMI” ของบุคลากร ระยะ 1 – 4

ทบทวนค่าเดิม กับ ค่าที่แยกเป็น 3 scales

(B) ตารางบุคลากร A: ภาพรวม “สุขภาพใจ: มิติ 2” ของบุคลากร ระยะ 1 – 4

(B1) บุคลากร B.1: “สุขภาพใจ: มิติ 2” ผลแต่ละตัวของตัวชี้วัดย่อย 5 ตัว ของบุคลากร ระยะ 1 – 4

(C) บุคลากร C: ภาพรวม “กรอบแนวคิดแบบเติบโต” ของบุคลากร ระยะ 1 – 4

(D) บุคลากร D: ภาพรวม “พฤติกรรม 3 อ. 2 ส.” ของบุคลากร ระยะ 1 – 4

พฤติกรรม 3 อ.		พฤติกรรม 2 ส	
ออกกำลังกาย	Q....	สูบบุหรี่	บุหรี่ยาสูบ/ ยาสูบ-ใบจาก (Q.....)
อาหาร	กินอาหารเช้า (Q.....)		บุหรี่ยาสูบไฟฟ้า (Q.....)
	กินผัก-ผลไม้ (Q.....)	เสพติด	ดื่มสุรา (Q.....)
	กินหวานจัด (Q.....)		เล่นการพนัน (Q.....)
	กินมันจัด (Q.....)		
	กินเค็มจัด (Q.....)		
อารมณ์	มีความเครียด (Q.....)		

(E) บุคลากร 9: ภาพรวม “ภาวะหมดไฟในการทำงาน” ของบุคลากร ระยะ 1 – 4

นำเข้าที่ประชุมเพื่อหาตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรมและตรวจสอบทางสถิติ

2.2.2 ผลสำรวจสถานการณ์ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” กลุ่มนิสิต-นักศึกษา ระยะ 1 – ระยะ 2

CORE RESULTS

Core Results 2: STUDENT

ผลสำรวจสถานการณ์ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” กลุ่มนิสิต-นักศึกษา ระยะ 1 – ระยะ 2

ตารางนิสิต-นศ น1: ภาพรวม “คุณภาพชีวิต: มิติ 1-8” ของนิสิต-นศ ระยะ 1 – 2

ตารางนิสิต-นศ น2: ภาพรวม “แรงจูงใจในการเรียน: มิติ 9” ของนิสิต-นศ ระยะ 1 – 2

ตารางนิสิต-นศ น3: ภาพรวม “ความสุขของนิสิต-นักศึกษา: มิติ 1-9” ระยะ 1 – 2

ตารางนิสิต-นศ น4: ภาพรวม “ความผูกพันองค์กร: มิติ 10” ของนิสิต-นศ ระยะ 1 – 2

ตารางนิสิต-นศ น5: ภาพรวม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข: มิติ 1-10” ของนิสิต-นศ ระยะ 1 – 2

ตารางนิสิต-นศ น6: ภาพรวม “สมดุลระหว่างชีวิตกับการเรียน*: มิติ 11” ของนิสิต-นศ ระยะ 1 – 2

*ทบทวนค่าตัวชี้วัด เป็น คะแนน หรือ ร้อยละ

(ฉ1) ตารางนิสิต-นศ น6.1: ภาพรวม “องค์กรสุขภาพ: มิติ 1-11” ของบุคลากร ระยะ 1 – 4

ต้องมีการทบทวน “ค่ารวมของ WLB” ก่อนนำมารวมเป็น “องค์กรสุขภาพ”

KEY RESULTS

Key Results 1: STUDENT

(A1) ตารางนิสิต-นศ A1: ภาพรวม “ค่า BMI” ของนิสิต-นศ ระยะ 1 – 2

ทบทวนค่าเดิม กับ ค่าที่แยกเป็น 3 scales

(B) ตารางนิสิต-นศ B: ภาพรวม “สุขภาพจิต: มิติ 2” ของนิสิต-นศ ระยะ 1 – 2

(B1) ตารางนิสิต-นศ B.1:

“สุขภาพจิต: มิติ 2” ผลของแต่ละตัวชี้วัดย่อย 10 ตัว ของนิสิต-นศ ระยะ 1 – 2

(B2) ตารางนิสิต-นศ B.2:

“ความรู้สึกซึมเศร้า: มิติ 2” ของนิสิต-นักศึกษา ระยะ 1 – 2

(B3) ตารางนิสิต-นศ B.3:

“ความรู้สึกอยากฆ่าตัวตาย: มิติ 2” ของนิสิต-นักศึกษา ระยะ 1 – 2

(C1) ตารางนิสิต-นศ บุคลากร C1: ภาพรวม “กรอบแนวคิดแบบเติบโต” ของนิสิต-นศ ระยะ 1 – 2

(D) ตารางนิสิต-นศ D1: ภาพรวม “พฤติกรรม 3 อ. 2 ส.” ของนิสิต-นศ ระยะ 1 – 2

พฤติกรรม 3 อ.	
ออกกำลังกาย	Q....
อาหาร	กินอาหารเช้า (Q.....)
	กินผัก-ผลไม้ (Q.....)
	กินหวานจัด (Q.....)
	กินมันจัด (Q.....)
	กินเค็มจัด (Q.....)
อารมณ์	มีความเครียด (Q.....)

พฤติกรรม 2 ส	
สูบบุหรี่	บุหรี่ยาสูบ/ ยาสูบ-ใบจาก (Q 7)
	บุหรี่ยาสูบไฟฟ้า (Q 7.1)
เสพติด	ดื่มสุรา (Q.....)
	เล่นการพนัน (Q42)
Bullying (Harrassment)	
Sexual assault	ล่วงละเมิดทางเพศ (Q40)
Verbal harassment	ล่วงละเมิดทางวาจา (Q41)

(E) ตารางนิสิต-นศ E1: ภาพรวม “ภาวะหมดไฟในการเรียน” ของนิสิต-นักศึกษา ระยะ 1 – 2

นำเข้าที่ประชุมเพื่อหาตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรมและตรวจสอบทางสถิติ

ความท้าทาย ทำอย่างไร ให้บุคลากรและนิสิต-นักศึกษาใน “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจนเกิดความคุ้นชิน ด้วยการเพิ่มเสริม ให้มีทั้งบุคลากรและนิสิต-นักศึกษา ในมหาวิทยาลัยรวมถึงสถาบันอุดมศึกษาทั้งหมดของประเทศไทยมี สุขภาพดี 4 ด้านทั้ง กาย จิต สังคม และ ปัญญา มีและสามารถนำ ความรอบรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy) และ ความรอบรู้ด้านดิจิทัล (Digital Literacy) รวมถึง ทักษะทางสังคม (Soft Skills) พร้อมทั้งวิธีคิด วิธีเรียนรู้ วิธีสื่อสาร วิธีปรับตัว และ วิธียืดหยุ่น มาใช้ปฏิบัติตนให้เป็นวิถีชีวิตประจำวัน นำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดี มีความสุข มีความปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ เพิ่มความสามารถในการเข้าใจ เข้าถึง เข้าใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ให้เป็นตัวช่วยในการต่อยอดไปสู่ทักษะที่เฉพาะเจาะจงกับสายอาชีพมากขึ้น ส่งผลให้ทั้ง “คนมีความสุข” และ มหาวิทยาลัยเป็น “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” อย่างคุ้มค่า คุ้มทุน และ ยั่งยืน

การพัฒนาสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” จึงเป็นอีกหนึ่งแรงบันดาลใจที่สามารถตอบโจทย์ความท้าทาย เป็นกลไกในการสนับสนุนให้เกิดการปรับเปลี่ยนสถานการณ์ที่ย่ำแย่และวิกฤติที่ใหญ่หลวง สามารถสนับสนุนและส่งเสริมรูปแบบการบริหารจัดการการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในมหาวิทยาลัย ให้เกิดการหมุนเวียนถ่ายเทด้วยระบบคนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุข มีความรอบรู้และทักษะสังคมพร้อมเป็น “พลังแรงงาน” สร้างงานให้องค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามบริบทของมหาวิทยาลัยอย่างเป็นรูปธรรม

2.3 กรอบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กกับการสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”

การพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศไทย ใช้กรอบแนวทางของนโยบายและยุทธศาสตร์ การปฏิรูปการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อววน.) พ.ศ. 2566 – 2570 ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทและแผนอื่น รวมทั้งนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้เกิดเป็นพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ รวมทั้ง ได้ออกแบบนโยบายและยุทธศาสตร์ดำเนินงานควบคู่ไปกับการขับเคลื่อนเป็น แพลตฟอร์ม (platform) ความร่วมมือ 4 ด้าน ได้แก่ 1. การพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้ 2. การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม 3. การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน และ 4. การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อความเป็นเลิศ และความมั่นคงของชีวิตและเศรษฐกิจ โดยนโยบายมุ่งเน้นด้านการอุดมศึกษา คือ การสร้างเสริมให้ นิสิต-นักศึกษา “เรียนดี มีความสุข มีรายได้” การสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” จึงเป็นความร่วมมือทั้งรูปแบบและแนวทางปฏิบัติที่เป็นกระบวนการขับเคลื่อนบทบาทภารกิจของมหาวิทยาลัย ได้สำเร็จรูปครบวงจรและปฏิบัติการได้ทันที

2.3.1 ระบบปัญญานิเวศ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข กับ กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

พลังสร้าง ของระบบนิเวศมหาวิทยาลัยแห่งความสุขที่ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างศักยภาพ (Potential) ทักษะ (Skill) และกรอบความคิด (Mindset) ทำให้อาจารย์สามารถปรับบทบาทการเรียนการสอนเป็นระบบแนะแนวการเรียน (Coaching) จัดแพลตฟอร์มเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา (Anywhere Anytime) โดยเฉพาะหลักสูตรประกาศนียบัตรระยะสั้น (Non-Degree) การจัดทำระบบวัดผลทักษะตามมาตรฐานวิชาชีพ (Skill Certificate) ลงทะเบียนเรียนตามความต้องการ และไม่จำกัดหน่วยกิตในแต่ละภาค ทำให้ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและลดค่าใช้จ่าย ขณะเดียวกัน ก็ทำข้อตกลงความร่วมมือกับสถานประกอบการ หรือองค์กรทุกภาคส่วนเพื่อสนับสนุนให้นิสิต-นักศึกษา ทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย ทำให้นิสิต-นักศึกษามีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีอาชีพมีรายได้ ลดภาระทางเศรษฐกิจและความกังวลใจของผู้ปกครอง และในอีกทางหนึ่ง ลดภาระอาจารย์ผู้สอนกลับไปเป็นการเพิ่มน้ำหนักการประเมินความสามารถและความสำเร็จของนิสิต-นักศึกษาที่ได้ทั้งความสามารถทางวิชาการและเสริมทักษะอาชีพเตรียมความพร้อมออกไปทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มหาวิทยาลัยสามารถนำระบบเหล่านี้ไปใช้เป็นเกณฑ์การปรับเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการได้อย่างมีมาตรฐาน พลังสร้างนี้ จึงสนองตอบความต้องการของกระทรวง อว. ที่ให้นิสิต-นักศึกษา เป็นศูนย์กลาง ลดภาระของนิสิต-นักศึกษาและผู้ปกครอง รวมถึงลดภาระของอาจารย์ผู้สอน “คนเรียน – เรียนดี มีความสุข มีรายได้” “คนสอน - งานดี มีความสุข มีรายได้”

2.3.2 บทบาทของ กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กับการสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข

บทบาทของกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ในการสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ให้เป็นพื้นที่ที่ทุกคนในมหาวิทยาลัยใช้ชีวิตประจำวันในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย มีสวัสดิการที่พึงพอใจ บุคลากรและนิสิต-นักศึกษามีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี มีความสุข มีสัมพันธภาพที่ดีกับชุมชนรอบข้าง อาจารย์และนิสิต-นักศึกษานอกจากมุ่งมั่นให้เกิดระบบการเรียนการสอนตามพลังสร้างของระบบปัญญานิเวศแล้ว ยังมุ่งมั่นให้เกิด “วิจัย-นวัตกรรมดี” ส่งผลให้ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” เป็นศูนย์กลางการพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้ สร้างเสริมงานวิจัยและนวัตกรรม เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของมหาวิทยาลัยให้สู่ความเป็นเลิศ มุ่งสู่อันดับมาตรฐานมหาวิทยาลัยระดับโลก (World Class University)

บทบาท “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” นอกจากขยายผลครอบคลุม มหาวิทยาลัยในประเทศไทยแล้ว ข้อมูลและตัวชี้วัด “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ยังสามารถนำไปสนับสนุนเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในและภายนอก เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงกับ Healthy University Framework (HUF) ของเครือข่ายมหาวิทยาลัยส่งเสริมสุขภาพอาเซียน (ASEAN University Network-Health Promotion Network: AUN-HPN) ที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการระดับภูมิภาคของผู้เชี่ยวชาญทางด้านการส่งเสริมสุขภาพในสถาบันการศึกษา เพื่อส่งเสริมบทบาทของมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการมุ่งสู่การเป็น “มหาวิทยาลัยสุขภาพ” (Healthy University) ภายใต้อาณา

ร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียน จำนวน 30 สถาบัน ใน 10 ประเทศ เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านกลไกความร่วมมือ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ รวมทั้งยังได้จัดตั้งเครือข่ายมหาวิทยาลัยไทย เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ (TUN-HPN) เป็นกลไกคู่ขนานไปกับเครือข่ายมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพอาเซียน AUN-HPN⁷

บทบาท “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” สามารถสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นการพัฒนาที่สมดุลกันใน 3 เสาหลักของมิติความยั่งยืน (Three Pillars of Sustainability) คือ สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม SDGs มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย โดยองค์การสหประชาชาติแบ่งทั้ง 17 เป้าหมาย ออกเป็น 5 มิติ ได้แก่ มิติสังคม (People) มิติเศรษฐกิจ (Prosperity) มิติสิ่งแวดล้อม (Planet) มิติสันติภาพและสถาบัน (Peace) และมิติหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” สามารถสนับสนุน 5 เป้าหมายของ SDGs ได้แก่ **เป้าหมายที่ 3** (Good Health and Well-being) สร้างหลักประกันการมีสุขภาพที่ดี และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดี **เป้าหมายที่ 4** (Quality Education) สร้างหลักประกันให้ทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม สนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต **เป้าหมายที่ 5** (Gender Equality) บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศและเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง **เป้าหมายที่ 8** (Decent Work and Economic Growth) การจ้างงานมีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ และ **เป้าหมายที่ 17** (partnership for the goals) ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

บทบาท “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” จึงสนับสนุน นโยบาย “เรียนดี มีความสุข มีรายได้” ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และยุทธศาสตร์ที่ 4 ของด้านการพัฒนากำลังคน สถาบันอุดมศึกษา และสถาบันวิจัยให้เป็นรากฐานการขับเคลื่อน การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศแบบก้าวกระโดดและยั่งยืน **ตามกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2567 – 2570** ซึ่งเป็นโจทย์ท้าทายสำคัญในการผลักดันและสนับสนุนให้บรรลุเป้าหมาย และที่สำคัญ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำเป็นต้องส่งเสริมให้ทุกมหาวิทยาลัยในประเทศไทย มีการสร้างคน สร้างองค์ความรู้ สร้างนวัตกรรม เพื่อปรับเปลี่ยนบทบาทภารกิจของมหาวิทยาลัยปรับเปลี่ยนหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งจัดระบบและการบริหารจัดการให้บรรลุเป้าหมาย บทบาทของ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ซึ่งเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศที่สอดคล้องกับทิศทางของยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทและนโยบายของรัฐบาล ดังวิสัยทัศน์ที่ว่า “สานพลังการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมไทย พลิกโฉมให้ประเทศมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและยั่งยืน ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่า และพร้อมก้าวสู่อนาคต”

⁷ Thai Health Official (2024). TUN-HPN 2024. <https://partnership.thaihealth.or.th/tun-hpn-2024/>

3: ข้อเสนอ “มหาวิทยาลัยแห่ง ความสุข” เป็น นโยบาย กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

3: ข้อเสนอ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” เป็น นโยบาย กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

3.1 หลักการ

“มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ดำเนินบทบาทและกลไกในการพัฒนาสร้างเสริมให้ “มหาวิทยาลัย” เป็น แหล่งพื้นที่ที่บุคลากรและนิสิต/นักศึกษา (1) สามารถใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างมี คุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข มีความผูกพันองค์กร มีพฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์ สามารถสร้างผลผลิตที่มีประสิทธิภาพต่อตนเองเกิดเป็น ประสิทธิภาพต่อ ครอบครัวและองค์กร ส่งผลกระทบต่อเชิงบวกไปสู่ ชุมชน สังคม และ ประเทศ ตลอดจนเชื่อมโยง ไปสู่ระดับสากล (2) มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางปัญญา ความสามารถ กรอบความคิดและทักษะทางสังคม สร้างความสัมพันธ์ พฤติกรรม และ อารมณ์ที่สำคัญระหว่างบุคลากรและนิสิต/นักศึกษา (3) เป็นต้นแบบการ สร้างเสริมศักยภาพทรัพยากร สิ่งแวดล้อม บุคลากรและนิสิต/นักศึกษา มุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สุขภาพเพื่อพร้อมไปพัฒนาสังคมและประเทศ ยกระดับการพัฒนาคน มุ่งประโยชน์เพื่อชุมชน และสังคม ส่วนรวม (4) รวมพลังบทบาทการพัฒนากำลังคน และ สถาบันความรู้ให้เป็นองค์กรสุขภาวะการเรียนรู้ (Healthy Learning Organization) เพื่อขับเคลื่อนไปสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำในระดับโลก (World Class University)

ในปี 2567 เกิดพลังร่วมนำร่อง ภาควิชาหรือขั้วมหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ร่วมกับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) ประสานงานกลางโดย สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ร่วมกันขยายบทบาทการ พัฒนาสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ร่วมผนึกกำลัง ผลักดัน “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” เป็น นโยบายของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

นโยบาย “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ปี 2567 - 2570 สนับสนุนกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ในการเสริมสร้างการพัฒนาาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ของประเทศ ตามนโยบายและยุทธศาสตร์ การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2567 – 2570” และสนับสนุนความเข้มแข็งของกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ นวัตกรรม (สนอว.) พ.ศ. 2567 – 2570 ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท และแผนอื่นรวมทั้ง นโยบายของรัฐบาล

3.2 วัตถุประสงค์

(1) สร้างเสริมสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดีของบุคลากรและนิสิต-นักศึกษา ให้เป็น “พลังขับเคลื่อนที่ ทรงคุณค่า”

(2) สร้างเสริมทักษะและกรอบความคิดของบุคลากรและนิสิต-นักศึกษา ให้มุ่งเน้นการวิจัยและนวัตกรรม เพื่อตอบโจทย์ตรงความต้องการ

(3) สร้างเสริมฐานข้อมูล “มหาวิทยาลัยแห่งความสุขของประเทศไทย” เพื่อใช้เป็นเข็มทิศนำทางการวางแผนบริหารจัดการ ระบบการทำงานภายในมหาวิทยาลัย พัฒนากำลังคนและชุมชนรอบข้าง มหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้เกิด สังคมดี เศรษฐกิจดี ประเทศรุ่งเรือง

3.3 ค่านิยม ยุทธศาสตร์ มาตรการ ตัวชี้วัดหลัก

“มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” พัฒนาศักยภาพและทักษะคนในมหาวิทยาลัยให้เป็น “คนเก่ง งานดี มีความสุข ผลิตภาพสูง”

3.4 ยุทธศาสตร์

ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ 1 สร้างระบบเฝ้าระวังพฤติกรรมสุขภาพ สุขภาพจิต ความผูกพันองค์กร ทักษะทางสังคม ความสุข

ยุทธศาสตร์ 2 สร้างแกนนำมหาวิทยาลัยแห่งความสุข

ยุทธศาสตร์ 3 สนับสนุนการใช้ข้อมูลจากระบบฐานข้อมูล ในการพัฒนามาตรฐานกลางการสนับสนุนเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในตามบริบทของมหาวิทยาลัย อาทิ EdPEX AUN-QA ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ 4 บูรณาการความร่วมมือ พร้อมขยายแนวร่วม “ภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุข” เป็นต้นแบบขยายผล สู่ชุมชนรอบข้าง

ยุทธศาสตร์ 5 สนับสนุนสร้างเสริมการวิจัยและนวัตกรรมผลิตผลงานเชิงวิชาการ สร้างแหล่งข้อมูลทางปัญญา เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สื่อสารสู่สาธารณะ

3.5 มาตรการ

การขับเคลื่อนมาตรการ ดำเนินด้วยกระบวนการปฏิบัติการ 4 ขั้นตอน “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ดังนี้

มาตรการ 1 สำรวจข้อมูลพื้นฐาน (Based-line Survey) ด้วยเครื่องมือ HAPPONOMETER เพื่อใช้เป็น ข้อมูลเบื้องต้นในการวินิจฉัยสถานการณ์ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”

มาตรการ 2 จัดอบรมนักสร้างสุข เป็นแกนนำ ออกแบบ ดำเนินการ ติดตามประเมินผล “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข”

มาตรการ 3 สำรวจข้อมูลปลายทาง (Ended-line Survey) ด้วยเครื่องมือ HAPPONOMETER เพื่อใช้เป็นข้อมูลเทียบเคียงการเปลี่ยนแปลงกับผลสำรวจข้อมูลพื้นฐาน

มาตรการ 4 ดำเนินการ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” เป็นต้นแบบ ขยายผล สุขภาวะและความอยู่ดีมีสุข สู่ชุมชน เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ

มาตรการ 5 ดำเนินการสร้างองค์ความรู้ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ผลิตผลงานวิชาการสนับสนุนและสร้าง

นวัตกรรมเชื่อมแนวคิด ข้อมูล กระบวนการ สนับสนุนร่วมกับการวิจัย กิจกรรมขับเคลื่อน การสร้าง
นวัตกรรม ระดับประเทศและระดับนานาชาติเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม

3.6 องค์ประกอบตัวชี้วัด และ ค่าเป้าหมาย

(1) องค์ประกอบ และค่าเป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์

SO1 ค่าเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์องค์ประกอบและตัวชี้วัดหลัก มหาวิทยาลัยแห่งความสุข

องค์ประกอบและตัวชี้วัดหลัก	ปี 2568	ปี 2569	ปี 2570
คุณภาพชีวิต	65.0	70.0	75.0
แรงจูงใจในการทำงาน	65.0	70.0	75.0
ค่าคะแนนเฉลี่ยความสุขคนทำงาน/ นิสิต-นักศึกษา	65.0	70.0	75.0
ค่าคะแนนเฉลี่ยความผูกพันองค์กร	65.0	70.0	75.0
ค่าคะแนนเฉลี่ยมหาวิทยาลัยแห่งความสุข	65.0	70.0	75.0
ค่าคะแนนเฉลี่ยสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานของบุคลากรและ การเรียนของนิสิต-นักศึกษา	65.0	70.0	75.0
ค่าคะแนนเฉลี่ย “องค์กรสุขภาวะ”	65.0	70.0	75.0

SO2 ค่าเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์พฤติกรรมสุขภาพ

ตาราง 1 ตารางแสดงค่าคะแนนเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์พฤติกรรมสุขภาพ ด้านการสร้างเสริมสุขภาพกาย
กลุ่มบุคลากร

องค์ประกอบและตัวชี้วัดหลัก	ปี 2568	ปี 2569	ปี 2570
ค่า BMI	18.5 – 22.9	18.5 – 22.9	18.5 – 22.9
การออกกำลังกาย	75.0	80.0	85.0
ลดอาหารหวานจัด	0 – 12.5	0 – 12.5	0 – 12.5
ลดอาหารเค็มจัด	0 – 12.5	0 – 12.5	0 – 12.5
ลดอาหารมันจัด	0 – 12.5	0 – 12.5	0 – 12.5
กินอาหารเช้า	75.0	80.0	85.0
กินผัก-ผลไม้	75.0	80.0	85.0
ลด-เลิก บุหรี่	0 – 12.5	0 – 12.5	0 – 12.5
ลด-เลิก บุหรี่ไฟฟ้า	0 – 12.5	0 – 12.5	0 – 12.5
ลด-เลิก เครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์/ สุรา	0 – 12.5	0 – 12.5	0 – 12.5

SO 3. ค่าเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์พฤติกรรมสุขภาพ ด้านการสร้างเสริมสุขภาพใจ

KR 3.1.2 สร้างเสริมสุขภาพใจกลุ่มบุคลากร/ สุขภาพจิตกลุ่มนิสิต-นักศึกษา	
KR 3.1.2.1 กลุ่มบุคลากร โดยรวมแล้ว	KR 3.1.2.2 กลุ่มนิสิต-นักศึกษา ในช่วง 2 อาทิตย์ที่ผ่านมารวมทั้งวันนี้
ได้รับการพักผ่อนเพียงพอ = 87.5 คะแนน	มีอาการเบื่อ ไม่สนใจ ไม่อยากทำอะไรเลย = 0 – 12.5 คะแนน
ทำกิจกรรมเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ = 87.5 คะแนน	มีอาการเบื่ออาหาร หรือ กินมากเกินไป = 0 – 12.5 คะแนน
ความเครียดโดยรวม = 0 – 12.5 คะแนน	มีอาการเหนื่อยง่าย หรือ ไม่ค่อยมีแรง = 0 – 12.5 คะแนน
ชีวิตเป็นไปตามที่คาดหวัง = 87.5 คะแนน	มีอาการหลับยาก/หลับ ๆ ตื่น ๆ/หลับมากเกินไป = 0 – 12.5 คะแนน
สามารถบริหารจัดการเมื่อประสบปัญหาในชีวิต = 87.5 คะแนน	มีอาการไม่สบายใจ หรือ ท้อแท้ หรือ ซึมเศร้า = 0 – 12.5 คะแนน
	มีอาการสมาธิไม่ดี = 0 – 12.5 คะแนน
	รู้สึกไม่ติดกับตัวเอง คิดว่าตัวเองล้มเหลว ทำให้ตนเองหรือครอบครัวผิดหวัง = 0 – 12.5 คะแนน
	รู้สึกทำอะไรช้าลงจนคนอื่นสังเกตเห็นได้ หรือ กระสับกระส่าย ไม่สามารถอยู่นิ่งได้เหมือนที่เคยเป็น = 0 – 12.5 คะแนน
	รู้สึกว่าถ้าเราตายไปคงจะดีหรือเคยคิดฆ่าตัวตาย = 0 – 5 คะแนน
	เคยทำร้ายตัวเอง หรือ เคยพยายามฆ่าตัวตาย = 0 – 5 คะแนน
ค่าคะแนนเฉลี่ยภาพรวม = 75.0 คะแนน	ค่าคะแนนเฉลี่ยภาพรวม = 0 – 5 คะแนน

3.7 กลุ่มเป้าหมาย

3.3.1 สถาบันอุดมศึกษา ในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำนวน 193 แห่ง (ปีการศึกษา 2566)

- สถาบันอุดมศึกษาประเภทรัฐ จำนวน 104 แห่ง
- สถาบันอุดมศึกษาประเภทเอกชน จำนวน 71 แห่ง
- สถาบันอุดมศึกษา นอกสังกัด จำนวน 18 แห่ง

3.3.2 บุคลากรทุกประเภทที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา ในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมจำนวนรวมทั้งสิ้น 203,907 คน (ปีการศึกษา 2566)

- สายวิชาการ 69,645 คน
- สายสนับสนุน 134,325 คน

3.3.3 นิสิต-นักศึกษา รวมทุกชั้นปี ทุกระดับการศึกษา ที่มีสถานภาพกำลังศึกษาและรักษาสถานภาพ จำนวนรวมทั้งสิ้น 1,782,143 คน (ปีการศึกษา 2566)

(อ้างอิงจาก : https://info.mhesi.go.th/homestat_std.php)

3.8 ระยะเวลา

ปีพุทธศักราช 25678 – 2570

3.8 โครงสร้างคณะกรรมการ

จัดตั้ง คณะกรรมการ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ประจำมหาวิทยาลัย ตามโครงสร้าง ดังนี้

คณะกรรมการประเภทที่ 1 ได้แก่ คณะกรรมการกำกับทิศทางทิศภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุข ประกอบด้วย

1. คณะกรรมการ

(1) อธิการบดี	เป็น ประธาน
(2) รองอธิการบดี	เป็น รองประธาน
(3) คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงานทุกหน่วยงาน	เป็น คณะกรรมการ
(4) เลขานุการประจำส่วนงาน	เป็น เลขานุการ
(5) นักสร้างสุขหรือบุคลากรอื่น (ตามความเหมาะสม)	เป็น ผู้ช่วยเลขานุการ

2. ให้คณะกรรมการฯ มีหน้าที่ ดังนี้

- (1) เข้าร่วมประชุมระดมสมองเพื่อให้ออกความคิดเห็นและรับทราบสรุปแนวทางการดำเนินการของมหาวิทยาลัยแห่งความสุขสู่องค์กรสุขภาวะ ปีละ 3 ครั้ง หรือตามความเหมาะสม
- (2) กำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ แนวทาง ในการร่วมมือผลักดัน “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” พ.ศ. 2567 – 2570 ประจำมหาวิทยาลัย เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2567 – 2570
- (3) ให้คำปรึกษา เสนอแนะการพัฒนา (ร่าง) แนวทางข้อเสนอ นโยบายมหาวิทยาลัยแห่งความสุข พ.ศ. 2567 – 2570 ประจำมหาวิทยาลัย เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2567 – 2570
- (4) กำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงาน ติดตาม และให้ข้อเสนอแนะในการร่วมมือผลักดันนโยบายมหาวิทยาลัยแห่งความสุข พ.ศ. 2567 – 2570 ประจำมหาวิทยาลัย เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2567 – 2570

คณะกรรมการประเภทที่ 2 ได้แก่ คณะกรรมการฝ่ายสุขภาวะมหาวิทยาลัยแห่งความสุข (คณะกรรมการอำนวยการ สามารถตั้งได้ จำนวน ตามที่มหาวิทยาลัยระบุ จำแนกเป็นฝ่ายอื่น ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสมของบริบทมหาวิทยาลัย) ประกอบด้วย

1. คณะกรรมการ

(1) อธิการบดี	เป็น ประธาน
(2) รองอธิการบดี (ตำแหน่งที่เกี่ยวข้องและเหมาะสม)	เป็น รองประธาน
(3) คณบดี ผู้อำนวยการ หรือ หัวหน้าส่วนงาน (ตำแหน่งที่เกี่ยวข้องและเหมาะสม)	เป็น เลขานุการ
(4) เลขานุการประจำส่วนงาน	เป็น ผู้ช่วยเลขานุการ
(5) นักสร้างสุขหรือบุคลากรอื่น (ตามความเหมาะสม)	เป็น ผู้ช่วยเลขานุการ

2. ให้คณะกรรมการฯ มีหน้าที่ ดังนี้

- (1) เข้าร่วมประชุมระดมสมองเพื่อให้ข้อคิดเห็นและรับทราบสรุปแนวทางการดำเนินการของนโยบาย มหาวิทยาลัยแห่งความสุข พ.ศ. 2567 – 2570 เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563 – 2570 ประจำปีมหาวิทยาลัย ปีละ 6 ครั้ง
- (2) ติดตามการดำเนินงานและให้ข้อเสนอแนะการพัฒนา การดำเนิน นโยบายมหาวิทยาลัยแห่งความสุข พ.ศ. 2567 – 2570 เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2567 – 2570
- (3) ร่วมกำหนดกรอบแนวทาง มาตรการ ในการดำเนิน นโยบายมหาวิทยาลัยแห่งความสุข พ.ศ. 2567 – 2570 เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2567 – 2570 ให้สอดคล้องกับทิศทางของคณะกรรมการกำกับทิศ

คณะกรรมการประเภทที่ 3 ได้แก่ คณะทำงานมหาวิทยาลัยแห่งความสุข ประจำปีคณะ/ ส่วนงาน ประกอบด้วย

1. คณะกรรมการ

- (1) คณบดี ผู้อำนวยการ หรือ หัวหน้าส่วนงาน เป็น ประธาน
- (2) หัวหน้าภาค/ ประธานหลักสูตร เลขานุการหน่วยงาน เป็น รองประธาน
- (3) เลขานุการประจำส่วนงาน เป็น คณะกรรมการ
- (4) หัวหน้าหน่วยงาน เป็น คณะกรรมการ
- (5) นักสร้างสุขหรือบุคลากรอื่น (ตามความเหมาะสม) เป็น ผู้ช่วยเลขานุการ

2. ให้คณะกรรมการฯ มีหน้าที่ ดังนี้

- (1) เข้าร่วมประชุมการดำเนินการของคณะกรรมการมหาวิทยาลัยแห่งความสุข ประจำปีคณะ/ ส่วนงานพ.ศ. 2567 – 2570 เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2567 – 2570 ให้สอดคล้องกับทิศทางของคณะกรรมการกำกับทิศฯ ปีละ 12 ครั้ง
- (2) ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ แนวทาง มาตรการ มหาวิทยาลัยแห่งความสุข ประจำปีคณะ/ ส่วนงาน พ.ศ. 2567 – 2570 เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2567 – 2570 ให้สอดคล้องกับทิศทางของคณะกรรมการกำกับทิศฯ
- (3) ประสานภาคีเครือข่ายฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ แนวทาง มาตรการ มหาวิทยาลัยแห่งความสุขสู่องค์กรสุขภาวะอย่างยั่งยืน ประจำปีคณะ/ ส่วนงาน พ.ศ. 2567 – 2570 เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2567 – 2570 ให้สอดคล้องกับทิศทางของคณะกรรมการกำกับทิศฯ ตามที่คณะกรรมการกำกับทิศฯ และคณะกรรมการอำนวยการฯ มอบหมาย

ภาคผนวก: คำสำคัญ

(1) มหาวิทยาลัยแห่งความสุข หมายถึง

ความหมาย	การเข้าร่วม	เกณฑ์การวัด (ระดับ 5 ดาว)	กรอบแนวคิด / เครื่องมือวัด
➤ แหล่งสร้างเสริม เรียนรู้ และถ่ายทอด ปัญญา ความสามารถ แบบอย่าง พฤติกรรมและอารมณ์ที่สำคัญ ระหว่างผู้ผลิตและผลผลิต	1. อธิการบดี ลงนาม ใน MOU และ กำหนด “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” เป็นนโยบายประจำของแผนพัฒนามหาวิทยาลัย	1 ดาว กำหนด-ข้อตกลงนโยบาย ยุทธศาสตร์กระบวนการ เป้าหมายมีการตรวจสอบข้อมูลพื้นฐาน	ทุกภาคีเครือข่าย เครือข่าย มหาวิทยาลัยแห่งความสุข ร่วมใช้ 1.กรอบแนวคิดหลัก ได้แก่
➤ แหล่งรวมการเสริมสร้าง บุคลากรให้มีคุณภาพชีวิตดี มีขีดความสามารถ มีความสุข มีความรัก ศรัทธา เชื่อมั่น และผูกพันองค์กร มีสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานที่เหมาะสม	2.ขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยแห่งความสุขด้วย โมเดล มหาวิทยาลัยแห่งความสุข ร่วมกับระบบปัญญานิเวศ	2 ดาว สร้างนักสร้างสุข สร้างแผนปฏิบัติการ นำแผนฯไปปฏิบัติ ติดตามผลสำเร็จ มีการสำรวจข้อมูลปลายทาง	Happy University Model ขับเคลื่อนด้วย ระบบปัญญานิเวศ
➤ แหล่งผลิตทรัพยากรบุคคล ไปพัฒนาสังคมและประเทศ เป็นต้นแบบแนวคิดในการพัฒนาคน มุ่งประโยชน์เพื่อชุมชน และสังคมส่วนรวม	3. เผื่อแผ่สร้างเสริมสุขภาวะและความอยู่ดีมีสุขในกลุ่ม บุคลากรและนิสิต/นักศึกษา	3 ดาว ดำเนินการมหาวิทยาลัยแห่งความสุข เป็นแผนพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ เกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กรแห่งความสุข	2. ใช้เครื่องมือ HAPPINOMETER วัดด้วยมิติ 1 – 10 เพื่อมีข้อมูลกลาง เป็นมาตรฐานในการเทียบเคียง
➤ แหล่งรวมพลังการขับเคลื่อนไปสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำในระดับโลก (World Class University)	4.เสริมสมรรถนะกลไก ศักยภาพ ทักษะ ชีต ความสามารถ บุคลากรและ นิสิต/นักศึกษาในการเสริมสร้าง สุขภาวะบุคคลและองค์กร	4 ดาว ต่อยอดขยายผล มีเอกลักษณ์โดดเด่น เป็นต้นแบบ พี่เลี้ยง เป็นแหล่งพื้นที่ดูงาน มีการประเมินผลเทียบเคียงเป็นระยะ ๆ ต่อเนื่อง	3. ใช้หลักสูตร R2H ในการสร้างเสริมสมรรถนะนักสร้างสุข และสามารถ ยืดหยุ่นในการใช้ได้อย่าง
➤ ศูนย์รวมพลังการ แลกเปลี่ยนการจัดการความรู้ การถ่ายทอดทักษะ ประสบการณ์ ต้นแบบที่ดี ของ ภาคีเครือข่าย มหาวิทยาลัยแห่งความสุข (ภาค ม.) และ ภาคีเครือข่าย มหาวิทยาลัยแห่งความสุข ต้นแบบ (ภาคต.) ทั่วประเทศ	5. ต่อยอด สร้างเสริมนวัตกรรม กลไก กระบวนการ ที่เข้มแข็ง สนับสนุนการสร้างเสริม มหาวิทยาลัยแห่งความสุขอย่างต่อเนื่องสู่องค์กรสุขภาวะอย่างยั่งยืน ขยายผลครอบคลุม องค์กรทุกภาคส่วน ทุกระดับทั่วประเทศ	5 ดาว เป็นองค์กรสุขภาวะ เชื่อมโยงกับ ASEAN University Network - Health Promotion Network (AUN-HPN) และ สนับสนุน เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development GOals: SDGs)	3. ใช้หลักสูตร R2H ในการสร้างเสริมสมรรถนะนักสร้างสุข และสามารถ ยืดหยุ่นในการใช้ได้อย่าง

(2) องค์กรสุขภาวะ หมายถึง

หมายถึง มหาวิทยาลัยแห่งความสุข ตามข้อ (1) และยังได้รับการส่งเสริมสนับสนุนสมดุระหว่างชีวิตกับการทำงานหรือการเรียนเพิ่ม เพื่อให้บุคลากรและนิสิต-นักศึกษา สามารถบริหารจัดการเวลาของวิถีชีวิตประจำวัน กับ วิถีชีวิตการทำงานหรือการเรียน ให้อยู่ในความเหมาะสมของบุคลากรและนิสิต-นักศึกษา องค์กรสุขภาวะ วัดผลโดยเครื่องมือ HAPPINOMETER มิติ 1 – 11 **ทบทวน**

(3) คุณภาพชีวิตของคนทำงาน (Quality of Life) หมายถึง

ประสบการณ์ และความรู้สึกของคนทำงานที่มีต่อสุขภาพกายที่ดี มีความผ่อนคลาย มีน้ำใจ จิตวิญญาณ ครอบคลุม สังคม มีโอกาสในการพัฒนาสมรรถภาพ ได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม สภาพการทำงานที่คำนึงถึงความปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ความมั่นคงและความก้าวหน้าในการทำงาน การทำงานร่วมกัน วัดจากตัวชี้วัดในมิติที่ 1 ถึงมิติที่ 8

(4) สุขภาวะดี 4 ด้าน หมายถึง

“สุขภาพดีถ้วนหน้า” หรือ “Health for All” เริ่มมาตั้งแต่วันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2491 (ค.ศ. 1948) เป็นต้น ในความหมายของสุขภาพดีถ้วนหน้า หมายถึงความเป็นอยู่ของประชาชนที่มีความสมบูรณ์ พร้อมทั้งทางสุขภาพกาย สุขภาพจิต และสุขภาพทางสังคม ครอบคลุม ซึ่งการมีสุขภาพดีมีความสัมพันธ์กับการเข้าถึงบริการสุขภาพที่ครอบคลุมทั้ง 4 มิติ ทั้งการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อสุขภาพและการดำรงชีวิต โดยปี 2561 ที่เป็นวาระครบรอบ 70 ปี ขององค์การอนามัยโลก ยังได้มีการกำหนดคำขวัญในหัวชื่อว่า “หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เพื่อทุกคน ทุกหนทุกแห่ง” (Universal Health Coverage: Everyone, Everywhere) ที่เป็นปัจจัยหลักสำคัญของการขับเคลื่อนระบบสุขภาพไปสู่ “สุขภาพดีถ้วนหน้า” (สปสข. รณรงค์ “7 เม.ย. วันอนามัยโลก” ร่วมสร้าง “สุขภาพดีถ้วนหน้า, 7 เมษายน 2567) ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ ที่ให้ความหมายของ “สุขภาพ” หมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวม อย่างสมดุล (พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐) ความหมายตาม พรบ. สุขภาพแห่งชาติดังกล่าว สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ได้นำมาประยุกต์ใช้เป็น สุขภาวะดี 4 มิติ ได้แก่ สุขภาพ “กาย” คือ ร่างกายที่แข็งแรง ไม่เจ็บป่วย สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข “จิต” คือ จิตใจที่ผ่องใส มีความสุขปราศจากความเครียด “ปัญญา” คือ การคิดดี มีสติสัมปชัญญะ การรับรู้ความดีงามของสังคมที่ถูกต้อง มีเมตตา เปี่ยมด้วยความรู้ “สังคม” การช่วยเหลือเกื้อกูลกันและอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข มีสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ดี สำหรับ Happy University Model. ใช้เครื่องมือสำรวจความสุขด้วยตนเอง HAPPINOMETER วัด สุขภาวะดี 4 ด้าน ตามความหมายของ สสส. ได้แก่ (1) สุขภาพกาย (Happy Body) (2) สุขภาพใจ (Happy Relax: กลุ่มบุคลากร/ สุขภาพจิต Happy Mind: กลุ่มนิสิต-นักศึกษา) (3) สุขภาพปัญญา (Happy Soul และ Happy Brain) และ (4) สุขภาพสังคม (Happy Heart Happy Society Family และ Happy Money)

(5) ความสุขบุคลากรและนิสิต-นักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งความสุข หมายถึง

บุคลากรและนิสิต-นักศึกษา ที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี ประสบการณ์และความรู้สึกของคนทำงานที่ต้องการให้ตนเป็นที่ยกย่องและยอมรับจากคนทั่วไป การได้ทำงานในที่ทำงานที่มั่นคงมีความก้าวหน้า การเข้าถึงโอกาสในการพัฒนา มีผู้บังคับบัญชาที่ดี ได้รับสวัสดิการที่พอเพียง มีความปลอดภัยและมั่นคงจากการทำงาน มีเพื่อน

ร่วมงานที่จริงใจ และการได้รับความปลอดภัยจากการทำงาน ซึ่งถ้าบุคลากรและนิสิต-นักศึกษา ได้รับสิ่งต่างๆ ดังกล่าวอย่างบ่อยครั้งและต่อเนื่อง บุคลากรและนิสิต-นักศึกษา ก็จะทำงานหรือเรียนอย่างมีความสุข วัตจากตัวชี้วัดในมิติที่ 1 ถึงมิติที่ 9

(6) เครื่องมือ HAPPINOMETER หมายถึง

เครื่องมือวัดสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดีที่บุคคลสามารถวัดได้ด้วยตนเอง เป็นแนวคิดเสมือนการใช้ปรอทมาวัดความรู้สึกและประสบการณ์ ที่สะท้อนจากมิติคุณภาพชีวิตและความสุขของตนเอง สามารถใช้วัดสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดีของคนทำงานและนิสิต-นักศึกษาได้ในองค์กรทุกภาคส่วน รวมทั้งบุคคลทั่วไป และสามารถทราบค่าคะแนนเฉลี่ยสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดีของตนเอง หรือค่าคะแนนเฉลี่ยสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคลเป็นภาพรวมในระดับองค์กรและระดับประเทศ

เครื่องมือวัดสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดี ที่เที่ยงตรงและน่าเชื่อถือ เหมาะสมกับบริบทคนทำงานในสังคมไทย เพราะพัฒนาจากวิถีชีวิตของคนทำงานทั้งภาคเอกชนและภาครัฐบาล รวมทั้ง ตัวชี้วัดทั้งหมดของ HAPPINOMETER นอกจากเป็นตัวชี้วัดสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดีที่ใกล้เคียงกับชีวิตและความเป็นอยู่ของคนทำงานมากที่สุดแล้ว ยังเป็นตัวชี้วัดที่ผ่านกระบวนการสังเคราะห์และกระบวนการวิเคราะห์ จากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดีระดับบุคคลของหลากหลายโครงการวิจัยอีกด้วย

คุณสมบัติเด่น 5 ประการ ของ HAPPINOMETER

- 1) มีแบบวัดสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดีเป็นชุดคำถาม 11 มิติ ทั้ง ฉบับยาว และฉบับสั้น
- 2) มีแบบให้เลือกใช้ได้ 3 แบบ ได้แก่ การกรอกในฉบับ (Paper-based) กรอกผ่านระบบออนไลน์ (Online-based) และ กรอกผ่านระบบโทรศัพท์มือถือ (Mobile Apps-based)
- 3) มีโปรแกรมสำเร็จรูปในการหาค่าคะแนนเฉลี่ยความสุขของตนเอง หรือค่าคะแนนเฉลี่ยความสุขของบุคคลเป็นภาพรวมในระดับองค์กร
- 4) มีแบบรายงานแสดงค่าเฉลี่ยสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดีรายมิติและค่าเฉลี่ยความรวมของรายบุคคล ภาพรวมขององค์กร และ ภาพรวม ระดับประเทศ
- 5) มีคู่มืออธิบายให้บุคคลพร้อมใช้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ใช้ง่าย สะดวก ประหยัด และทราบผลทันที

ประโยชน์ของ HAPPINOMETER

- 1) บุคคล หรือผู้บริหารองค์กร สามารถนำผลที่ได้ มาวางแผนและดำเนินการ บริหารจัดการความสุขของตนเอง หรือคนในองค์กรในทุกๆระดับ ได้อย่างถูกจุดและถูกใจ
- 2) บุคคลหรือองค์กร สามารถใช้ HAPPINOMETER เป็นเครื่องมือในการสำรวจ ติดตาม ประเมินผล สุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดีของบุคลากรในองค์กรหรือของตนเองได้เป็นเวลาปัจจุบัน (Real time) อย่างต่อเนื่อง เป็นระยะ ๆ
- 3) เป็นการติดตามประเมินผลความสำเร็จที่แสดงความรับผิดชอบ จัดการทรัพยากร วัดความสำเร็จ ปรับปรุงการดำเนินงานกิจกรรม/ แผน/ โครงการ โดยศึกษากระบวนการ นำทรัพยากรของโครงการ (Input) มาดำเนินงานในกิจกรรม (Process/Activity) เพื่อให้เกิดผลผลิต (output) และ ผลลัพธ์ (Outcome) ที่กำหนดเป้าหมายความสำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และสามารถวัดผลกระทบ (Impact) ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงได้

11 มิติ ของ HAPPINOMETER มีดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” คือ แบบสำรวจคุณภาพชีวิต ความสุข และความผูกพันในองค์กรของคนทำงานและนิสิต-นักศึกษา ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุม ดังนี้

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลองค์กร

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 3 : ข้อมูลสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (Health and Wellness) โดยแบ่งเป็น 9 มิติ ดังนี้

- สุขภาพกายดี (Happy Body)
- ผ่อนคลายดี (Happy Relax) (สำหรับบุคลากร) หรือ สุขภาพจิตดี (Happy Mind) (สำหรับนิสิต-นักศึกษา)
- น้ำใจดี (Happy Heart)
- ครอบครัวดี (Happy Family)
- ใฝ่รู้ดี (Happy Brain)
- การงานดี (Happy Work Life: Happy Plus)
- จิตวิญญาณดี (Happy Soul)
- สังคมดี (Happy Society)
- สุขภาพเงินดี (Happy Money)

ส่วนที่ 4 : ความผูกพัน (Engagement) (มิติที่ 10)

ส่วนที่ 5 : สมดุลชีวิตระหว่างและการทำงาน (Work-Life Balance) (มิติที่ 11)

แบบสำรวจความสุขด้วยตนเองฉบับบุคคล

ข้อมูลหน่วยงาน/องค์กร (ปรับได้ตามร้องขอ)

ข้อมูลทั่วไปของบุคลากร (ปรับได้ตามร้องขอ)

11 มิติ

Happy Body, Happy Heart, Happy Society, Happy Money, Happy Brain, Happy Soul, Happy Family, HAPPY MIND, HAPPY STUDY, Happy Work Life, ENGAGEMENT, WORK-LIFE BALANCE

ส่วน ภาวะผู้นำ (ปรับได้ตามร้องขอ)

ส่วน Productivity (ปรับได้ตามร้องขอ)

HAPPINOMETER Self Assessment Paper, Online, Mobile Application, & Excel-Based

เลข. 300454, 300455, 300456, และ 300457 (ณ วันที่ 21 พฤศจิกายน 2556)

อินดีด้อนรับเข้าสู่แบบประเมินความสุขด้วยตนเอง (HAPPINOMETER)

Link: <https://app.happinometer.com/>

(7) เกณฑ์ “ระดับมหาวิทยาลัยแห่งความสุขของประเทศไทย”

THAILAND HAPPY UNIVERSITY RATING SCALE

1 ดาว: กำหนดข้อตกลงนโยบาย ยุทธศาสตร์ กระบวนการ เป้าหมาย (สำรวจข้อมูลพื้นฐาน)

2 ดาว: สร้างหักสร้างสุข สร้างแผนปฏิบัติการ นำแผนฯ ไปปฏิบัติ ติดตามผลสำเร็จ (สำรวจข้อมูลปลายทาง)

3 ดาว: ตำเนินการ องค์กรแห่งความสุข เป็นแผนพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สม่เสมอ เกิด เป็นวัฒนธรรมองค์กร แห่งความสุข

4 ดาว: ต่อยอดขยายผล เอกอภษกได้เด่น เป็นต้นแบบได้สูง เป็นแหล่งพ่นที่ดูงาน ประเมินผลเทียบเคียงเป็น ระยะ ๆ ต่อเนื่อง

5 ดาว: เชื่อมโยงการสร้างเสริมสุขภาวะ มหาวทิยาลัยใน ภูมิภาคอาเซียน สหประชาคม AUN-HPN สหประชาคม SDGs

(8) หลักสูตร การบริหารจัดการองค์ความรู้สู่ความสุขในการทำงาน (Routine to Happiness: R2H) หมายถึง

การแปลงแนวคิดไปสู่การปฏิบัติที่สามารถวัดผลสำเร็จได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีความมุ่งมั่นที่จะเป็นแกนในการประสานการศึกษาวิจัย และการขับเคลื่อน การพัฒนาสร้างเสริมคุณภาพชีวิตและความสุขบุคลากร และนิสิต-นักศึกษา รวมทั้ง มหาวิทยาลัยแห่งความสุข

หลักสูตร การบริหารจัดการองค์ความรู้สู่ความสุขในการทำงาน (Routine to Happiness: R2H) เป็นการผลิตนักสร้างสุของค์กร (Happy Agent) ที่มีศักยภาพสามารถนำข้อมูลเชิงประจักษ์ (Evidence-Based Survey) ที่ได้จากการสำรวจองค์กรของตนเอง ไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมได้ทั้งใน เชิงบริหาร เชิงจัดการขับเคลื่อน และ เชิงวิชาการ เพื่อให้เกิดเปลี่ยนแปลงเป็นผลลัพธ์ความสำเร็จ รวมถึง สามารถบริหารจัดการต่อไปอย่างต่อเนื่องได้ด้วย คณะนักสร้างสุขขององค์กรเอง เพื่อความคุ้มค่า และความยั่งยืน (ดูภาคผนวก 2)

(9) นักสร้างสุของค์กร หมายถึง

บุคลากรและนิสิต-นักศึกษาใดใดในหน่วยงาน ได้รับการคัดเลือก โดย คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าสูงสุด หรือ บุคคลอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย จากส่วนงานภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุข เพื่อเข้าร่วมการพัฒนาศักยภาพและทักษะ การสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” จนได้รับ ประกาศนียบัตร เป็น “นักสร้างสุข” โดยมีบทบาท เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมสร้างเสริม พฤติกรรมสุขภาพ ความพึงพอใจและความผูกพันองค์กร สมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานหรือการเรียน และ ความสุข หรือ อื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยระบุ ของบุคลากรในหน่วยงาน เข้าร่วมกิจกรรมของ ภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุข ในแต่ละมหาวิทยาลัยตามกำหนด และ เข้าร่วมกิจกรรมของโครงการฯ ตามที่โครงการฯ กำหนด

(10) วัฒนธรรมองค์กรแห่งความสุข หมายถึง

- (1) การมีตัวตน องค์กรต้องทำให้คนทำงานตระหนักว่าการคิด การกระทำ การอยู่ร่วมกันของคนในองค์กร คือ ตัวตนขององค์กร
- (2) ความเชื่อมั่น องค์กรต้องสร้างความเชื่อมั่นในตัวตนขององค์กรให้แก่คนทำงาน เพื่อให้คนทำงานเกิดความเชื่อมั่นว่า สิ่งนี้ดีและเหมาะสมต่อองค์กร โดยผู้นำมีส่วนสำคัญในการเชื่อมความคิดของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เห็นเป้าหมายเดียวกัน เพื่อนำไปสู่การเติบโตขององค์กร
- (3) ความศรัทธา องค์กรที่สามารถผ่าน 2 ขั้นตอนแรกได้ในการสร้างวัฒนธรรมองค์กร จะทำให้คนทำงานทุกคนทราบและตระหนักดีว่า สิ่งที่องค์กรดำเนินอยู่นั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับองค์กร องค์กรที่มีวัฒนธรรมองค์กรที่ดี จะได้รับผลลัพธ์ คือเกิดความสุข ความเชื่อใจในการทำงานร่วมกัน (High Trust) เพิ่มคุณค่าของทุนมนุษย์ในองค์กร (Human Capital) เกิดการทำงานเป็นทีม (Team-Flow-Based Organization) มีความคิดที่เป็นนวัตกรรม (Innovation) มีประสิทธิภาพการผลิตที่ดีขึ้น (Productivity) เป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น (Social Responsibility) รวมทั้งได้รับประโยชน์และกำไรตามเป้าหมาย (Profit Requirement)

(10) ศูนย์วิชาการมหาวิทยาลัยแห่งความสุข หมายถึง

แหล่งมาตรฐานกลาง “ภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ใน 5 กลุ่ม สถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทย และ ภาคีเครือข่ายองค์กรแห่งความสุขอื่นๆ โดยมีระบบและบทบาทในการบริหารจัดการฐานข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การสนับสนุนงานวิชาการ การประสานงานภาคีเครือข่าย การสื่อสารและเผยแพร่องค์ความรู้ และประสบการณ์ ตลอดจนทักษะ และ แบบอย่างที่ดีและเป็นเลิศสู่สาธารณะทั้งระดับประเทศและระดับภูมิภาคอาเซียนและอื่น ๆ ตลอดจน การผลักดัน “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” เป็นนโยบายการพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้ ของ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและพัฒนา ปี 2567 – 2570

(11) ภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุข (ภาคม.) หมายถึง

มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาใดใด ที่มีความประสงค์จะเข้าร่วมเป็นสมาชิก “ภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุข” ด้วยกระบวนการลงนาม MOU กับ สสส. และ มหาวิทยาลัยมหิดล ร่วมสำรวจข้อมูลพื้นฐาน (Based-line Survey) บุคลากร และนิสิต-นักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัย ร่วมพัฒนาสร้างเสริมขีดความสามารถ สุขภาวะ ความพึงพอใจ ความผูกพันองค์กร ความสุข และ สมดุลชีวิต ทั้งกลุ่มบุคลากรและนิสิต-นักศึกษา และ ร่วมสำรวจข้อมูลปลายทาง (Ended-line Survey) บุคลากร และนิสิต-นักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัยเทียบกับ ข้อมูลพื้นฐาน (Based-line Survey) เพื่อดูการเปลี่ยนแปลงว่าเป็นไปตามเป้าประสงค์และวัตถุประสงค์เฉพาะภายในระยะเวลาที่กำหนด

(12) ภาคีขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยแห่งความสุข หมายถึง

คณาจารย์หรือนักวิชาการหรือบุคลากรอื่น ๆ ที่ร่วมเป็น คณะวิจัยในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของโครงการ การสร้างเสริมสุขภาวะองค์กรแบบยั่งยืน: จากมหาวิทยาลัยแห่งความสุขไปสู่มหาวิทยาลัยสุขภาวะคณะทำงานฯ นี้ มีผู้บริหารมหาวิทยาลัยหรือผู้แทนที่เป็นคณาจารย์ มาจาก 8 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหิดล ขอนแก่น หอการค้าไทย ธุรกิจบัณฑิตย์ วลัยลักษณ์ ราชภัฏเทพสตรี ราชภัฏสวนสุนันทา เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้บริหารมหาวิทยาลัยหรือผู้แทนที่เป็นคณาจารย์ รับผิดชอบเป็น หัวหน้ายุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมเป็น คณะทำงานภาคีขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยแห่งความสุข ในแต่ละมหาวิทยาลัยมีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้บรรลุผลสำเร็จตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์เฉพาะ รวมทั้ง รับผิดชอบ การดำเนินกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข สู่ องค์กรสุขภาวะ” ในมหาวิทยาลัยของตนเอง

(13) ภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ (ภาคต.)

(13.1) ความหมาย

ภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุข (ภาคม.) ที่มีความเข้มแข็งในการดำเนินการ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” อย่างต่อเนื่อง กำหนด “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” เป็นนโยบายในแผนพัฒนามหาวิทยาลัย มีการจัดตั้งคณะทำงาน มหาวิทยาลัยแห่งความสุข ดำเนินการจนเป็นวัฒนธรรมองค์กร มีเอกลักษณ์โดดเด่น “คนต้นแบบ” “กิจกรรมต้นแบบ” “เป็นแหล่งศึกษาดูงาน” ของการสร้างเสริมสุขภาพทั้งด้านกาย จิต สังคม และ ปัญญา ที่ภาคีเครือข่ายฯ อื่น สามารถประยุกต์เอกลักษณ์นี้ไปปรับใช้ได้ มีการเชื่อมโยงแนวคิด กิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพฯ ดังกล่าว ร่วมกับ มหาวิทยาลัยในเอเชียหรือภูมิภาคอื่น รวมถึง การใช้ประโยชน์ของ Happy University Model ไปต่อยอด เป็นรูปแบบมหาวิทยาลัยแห่งความสุข ตามบริบทของมหาวิทยาลัยเอง

(13.2) วัตถุประสงค์

1. ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ (MOU) กำหนด “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข” เป็นนโยบายประจำของแผนพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง (เอกสารแนบ 1)
2. ร่วมขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยแห่งความสุข ด้วยโมเดลมหาวิทยาลัยแห่งความสุข ระบบปัญญานิเวศ และมีเป้าหมายร่วมกัน
3. ร่วมสร้างเสริมกลไกที่เข้มแข็งสนับสนุนการสร้างเสริมมหาวิทยาลัยแห่งความสุขสู่องค์กรสุขภาวะอย่างยั่งยืน
4. ร่วมสร้างเสริมสุขภาวะและความอยู่ดีมีสุขในกลุ่มบุคลากรและนิสิต-นักศึกษา
5. ร่วมสร้างเสริมศักยภาพ ทักษะ ชีตความสามารถ บุคลากรและนิสิต-นักศึกษาในการเสริมสร้างสุขภาวะบุคคลและองค์กร

(13.3) บทบาทหน้าที่

1. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่ร่วมเป็นภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ (ภคต.) ส่งรายชื่อคณะขับเคลื่อนมาจำนวน ไม่น้อยกว่า 2 ชื่อ
2. คณะภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ (ภคต.)
 - 2.1 คณะทำงานภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ (ภคต.) ของแต่ละแห่ง รวบรวมกิจกรรมการพัฒนาสร้างเสริมสุขภาวะ ความอยู่ดีมีสุขพฤติกรรมสุขภาพหรืออื่น ๆ ที่ภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ (ภคต.) เห็นว่าเกี่ยวข้อง เพื่อนำเสนอเป็นเอกลักษณ์/ต้นแบบ/ความโดดเด่นของภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ (ภคต.) เข้าร่วมประชุมแลกเปลี่ยนและปรึกษาหารือเพื่อการประชาสัมพันธ์เผยแพร่
 - 2.2 คณะทำงานภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ (ภคต.) ของแต่ละแห่ง เข้าร่วมเป็นวิทยากรในการจัดพัฒนาศักยภาพและทักษะนักสร้างสุข/ผู้นำสุขภาวะ ประจำส่วนงานของภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ (ภคต.)
3. รวบรวมขับเคลื่อนข้อเสนอ “มหาวิทยาลัยแห่งความสุขสู่องค์กรสุขภาวะ” เป็นนโยบายของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)

3.1 คณะกรรมการกำกับทิศ มีหน้าที่ ดังนี้

- (1) เสนอข้อคิดเห็นและรับทราบสรุปแนวทางการดำเนินการของภาคีเครือข่าย มหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ ปีละ 2 ครั้ง
- (2) กำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ แนวทาง ในการร่วมมือผลักดันนโยบายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขเพื่อ เสริมสร้างการพัฒนาาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2567-2570
- (3) ให้คำปรึกษา เสนอแนะการพัฒนา (ร่าง) แนวทางข้อเสนอ นโยบายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2567-2570 เข้าสู่การพิจารณาเป็นนโยบายของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
- (4) กำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงาน ติดตาม และให้ข้อเสนอแนะในการร่วมมือผลักดันนโยบายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย

และนวัตกรรมของประเทศตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2567-2570

3.2 คณะกรรมการอำนวยการ มีหน้าที่ ดังนี้

- (1) เสนอข้อคิดเห็นและรับทราบสรุปแนวทางการดำเนินการของ ภาควิชาหรือฝ่าย มหาวิทยาลัย แห่งความสุขต้นแบบ ปีละ 4 ครั้ง
- (2) ติดตามการดำเนินงานและให้ข้อเสนอแนะการพัฒนา (ร่าง) แนวทางข้อเสนอ นโยบาย มหาวิทยาลัยแห่งความสุขเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ นวัตกรรมของประเทศตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ นวัตกรรม พ.ศ. 2567-2570
- (3) กำหนดกรอบแนวทาง มาตรการ ในการพัฒนา (ร่าง) แนวทางข้อเสนอ นโยบายมหาวิทยาลัย แห่งความสุขเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของ ประเทศตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2567-2570 ให้สอดคล้องกับทิศทางของคณะกรรมการกำกับทิศทางฯ

3.3 คณะทำงาน มีหน้าที่ ดังนี้

- (1) เสนอข้อคิดเห็น รับทราบ และ ดำเนินการตามข้อสรุปแนวทางการดำเนินการของภาควิชา หรือฝ่าย มหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบปีละ 6 ครั้ง
- (2) ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ แนวทาง มาตรการ ในการร่วมมือผลักดันนโยบายมหาวิทยาลัย แห่งความสุขเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของ ประเทศตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2567-2570 ให้สอดคล้องกับทิศทางของคณะกรรมการกำกับทิศทางฯ
- (3) ประสานภาควิชาหรือฝ่ายฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการร่วมมือผลักดันนโยบาย มหาวิทยาลัยแห่งความสุขเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ นวัตกรรมของประเทศตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ นวัตกรรม พ.ศ. 2567-2570 หรืออื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำกับทิศทางฯ และคณะกรรมการ อำนวยการฯ มอบหมาย

(13.4) การเชิญเป็นภาควิชาหรือฝ่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ

(13.4.1) ส่งหนังสือเชิญเข้าร่วมเป็น “ภาควิชาหรือฝ่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ” หนังสือลง วันที่ 12 ตุลาคม 2566

(13.4.2) ติดตามการส่งแบบตอบรับเข้าร่วมเป็น “ภาควิชาหรือฝ่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ” กำหนดส่ง แบบตอบรับ 26 ตุลาคม 2566

(13.4.3) คณะกรรมการ

ความร่วมมือในการพัฒนาสร้างเสริม “มหาวิทยาลัยแห่งความสุขสู่องค์กรสุขภาวะอย่างยั่งยืน” มี ศูนย์วิชาการมหาวิทยาลัยแห่งความสุข สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ร่วมกับ สำนักสนับสนุนสุขภาวะองค์กร สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เป็นองค์กรประสาน และมี

ภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ (ภคต.) ร่วมดำเนินการ โดย ศูนย์วิชาการมหาวิทยาลัยแห่งความสุข และ สำนักสนับสนุนสุขภาวะองค์กร มีการจัดตั้งให้ ภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ (ภคต.) ที่เข้าร่วมโดยสมัครใจ เป็น คณะกรรมการ จำนวน 3 ชุด ลงนามโดย อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ดังต่อไปนี้

คณะกรรมการชุดที่ 1 ได้แก่ คณะกรรมการกำกับทิศภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ ประกอบด้วย

(1) ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือผู้แทน	เป็น ประธาน
(2) ประธานกรรมการบริหารแผนคณะที่ 4 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ หรือผู้แทน	เป็น รองประธาน
(3) ผู้จัดการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ หรือผู้แทน	เป็น รองประธาน
(4) อธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยมหิดล	เป็น รองประธาน
(5) อธิการบดี หรือผู้แทน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เป็น คณะกรรมการ
(6) อธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	เป็น คณะกรรมการ
(7) อธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยขอนแก่น	เป็น คณะกรรมการ
(8) อธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	เป็น คณะกรรมการ
(9) อธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยทักษิณ	เป็น คณะกรรมการ
(10) อธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	เป็น คณะกรรมการ
(11) อธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยบูรพา	เป็น คณะกรรมการ
(12) อธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	เป็น คณะกรรมการ
(13) อธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์	เป็น คณะกรรมการ
(14) อธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	เป็น คณะกรรมการ
(15) อธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	เป็น คณะกรรมการ

- (16) อธิการบดี หรือผู้แทน เป็น คณะกรรมการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- (17) อธิการบดี หรือผู้แทน เป็น คณะกรรมการ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- (18) ผู้ช่วยปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรม หรือผู้แทน เป็น คณะกรรมการ
- (19) ผู้อำนวยการสำนักสนับสนุนสุขภาวะองค์กร เป็น คณะกรรมการ
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ หรือผู้แทน
- (20) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยประชากรและสังคม เป็น คณะกรรมการ
มหาวิทยาลัยมหิดล
- (21) ผู้จัดการโครงการศูนย์วิชาการมหาวิทยาลัย เป็น คณะกรรมการ
แห่งความสุขกับการสร้างเสริมสุขภาพอย่างยั่งยืน
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล
- (22) หัวหน้าโครงการศูนย์วิชาการมหาวิทยาลัย เป็น คณะกรรมการ
แห่งความสุขกับการสร้างเสริมสุขภาพอย่างยั่งยืน
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล
- (23) ผู้ช่วยผู้จัดการโครงการศูนย์วิชาการมหาวิทยาลัย เป็น คณะกรรมการ
แห่งความสุขกับการสร้างเสริมสุขภาพอย่างยั่งยืน
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล
- (24) นักวิจัยโครงการศูนย์วิชาการมหาวิทยาลัย เป็น เลขานุการ
แห่งความสุขกับการสร้างเสริมสุขภาพอย่างยั่งยืน
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

2. ให้คณะกรรมการฯ มีหน้าที่ ดังนี้

- (1) เข้าร่วมประชุมระดมสมองเพื่อให้ข้อคิดเห็นและรับทราบสรุปแนวทางการดำเนินการของภาคีเครือข่าย มหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ ปีละ 2 ครั้ง
- (2) กำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ แนวทาง ในการร่วมมือผลักดันนโยบายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขสู่องค์กรสุขภาวะอย่างยั่งยืน พ.ศ. 2567 - 2570 เพื่อเสริมสร้างการพัฒนา ระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ตามนโยบายและ ยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563 - 2570
- (3) ให้คำปรึกษา เสนอแนะการพัฒนา (ร่าง) แนวทางข้อเสนอ นโยบายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขสู่องค์กรสุขภาวะอย่างยั่งยืน พ.ศ. 2567 - 2570 เพื่อเสริมสร้างการพัฒนา ระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ตามนโยบายและ ยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563 - 2570 เข้าสู่ การพิจารณาเป็นนโยบายของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม
- (4) กำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงาน ติดตาม และให้ข้อเสนอแนะในการร่วมมือผลักดัน นโยบายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขสู่องค์กรสุขภาวะอย่างยั่งยืน พ.ศ. 2567 - 2570 เพื่อ เสริมสร้างการพัฒนา ระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ตาม

นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563 - 2570

3. ให้คณะกรรมการฯ มีสิทธิได้รับค่าเบี้ยประชุมตามระเบียบสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) เรื่อง คู่มือการบริหารจัดการโครงการสร้างเสริมสุขภาพ ประเพณีพัฒนาและปฏิบัติการ หรือประเภทศึกษาวิจัยและประเมินผล สำหรับส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ

คณะกรรมการชุดที่ 2 ได้แก่ คณะกรรมการอำนวยการภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุข
ต้นแบบ ประกอบด้วย

(1) รองปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือผู้แทน	เป็น	ที่ปรึกษา
(2) ประธานกรรมการบริหารแผนคณะที่ 4 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ หรือผู้แทน	เป็น	ที่ปรึกษา
(3) ผู้จัดการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ หรือผู้แทน	เป็น	ที่ปรึกษา
(4) อธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยมหิดล	เป็น	ประธาน
(5) รองอธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยมหิดล	เป็น	กรรมการ
(6) รองอธิการบดี หรือผู้แทน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เป็น	กรรมการ
(7) รองอธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	เป็น	กรรมการ
(8) รองอธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยขอนแก่น	เป็น	กรรมการ
(9) รองอธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	เป็น	กรรมการ
(10) รองอธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยทักษิณ	เป็น	กรรมการ
(11) รองอธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	เป็น	กรรมการ
(12) รองอธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยบูรพา	เป็น	กรรมการ
(13) รองอธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	เป็น	กรรมการ
(14) รองอธิการบดี หรือผู้แทน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์	เป็น	กรรมการ
(15) รองอธิการบดี หรือผู้แทน	เป็น	กรรมการ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

- (16) รองอธิการบดี หรือผู้แทน
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เป็น กรรมการ
- (17) รองอธิการบดี หรือผู้แทน
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็น กรรมการ
- (18) รองอธิการบดี หรือผู้แทน
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็น กรรมการ
- (19) ผู้ช่วยปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรม หรือผู้แทน เป็น กรรมการ
- (20) ผู้อำนวยการสำนักสนับสนุนสุขภาวะองค์กร
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ หรือผู้แทน เป็น กรรมการ
- (21) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยประชากรและสังคม
มหาวิทยาลัยมหิดล เป็น คณะกรรมการ
- (22) ผู้จัดการโครงการศูนย์วิชาการมหาวิทยาลัยแห่งความสุข
กับการสร้างเสริมสุขภาพอย่างยั่งยืน เป็น กรรมการ
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล
- (23) หัวหน้าโครงการศูนย์วิชาการมหาวิทยาลัยแห่งความสุข
กับการสร้างเสริมสุขภาพอย่างยั่งยืน เป็น กรรมการ
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล
- (24) ผู้ช่วยผู้จัดการโครงการศูนย์วิชาการมหาวิทยาลัย
แห่งความสุขกับการสร้างเสริมสุขภาพอย่างยั่งยืน เป็น กรรมการ
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล
- (25) นักวิจัยโครงการศูนย์วิชาการมหาวิทยาลัยแห่งความสุข
กับการสร้างเสริมสุขภาพอย่างยั่งยืน เป็น เลขานุการ
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

2. ให้คณะกรรมการฯ มีหน้าที่ ดังนี้

- (1) เข้าร่วมประชุมระดมสมองเพื่อให้ข้อคิดเห็นและรับทราบสรุปแนวทางการดำเนินการของ
ภาคีเครือข่าย มหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ ปีละ 4 ครั้ง
- (2) ติดตามการดำเนินงานและให้ข้อเสนอแนะการพัฒนา (ร่าง) แนวทางข้อเสนอ นโยบาย
มหาวิทยาลัยแห่งความสุขสู่องค์กรสุขภาวะอย่างยั่งยืน พ.ศ. 2567 - 2570 เพื่อ
เสริมสร้างการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ตาม
นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563 -
2570
- (3) กำหนดกรอบแนวทาง มาตรการ ในการพัฒนา (ร่าง) แนวทางข้อเสนอ นโยบาย
มหาวิทยาลัยแห่งความสุขสู่องค์กรสุขภาวะอย่างยั่งยืน พ.ศ. 2567 - 2570
เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ
ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
พ.ศ. 2563 - 2570 ให้สอดคล้องกับทิศทางของคณะกรรมการกำกับทิศทางฯ

3. ให้คณะกรรมการฯ มีสิทธิได้รับค่าเบี้ยประชุมตามระเบียบสำนักงานกองทุนสนับสนุนการ
สร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เรื่อง คู่มือการบริหารจัดการโครงการสร้างเสริมสุขภาพ ประเพณีพัฒนาและ
ปฏิบัติการ หรือประเภทศึกษาวิจัยและประเมินผล สำหรับส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ

คณะกรรมการชุดที่ 3 ได้แก่ คณะทำงานภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ
ประกอบด้วย

(1) รองปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรม หรือผู้แทน	เป็น	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
(2) ประธานกรรมการบริหารแผนคณะที่ 4
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
หรือผู้แทน	เป็น	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
(3) ผู้จัดการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
หรือผู้แทน	เป็น	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
(4) อธิการบดี หรือผู้แทน
มหาวิทยาลัยมหิดล	เป็น	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
(5) ผู้ช่วยปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรม หรือผู้แทน	เป็น	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
(6) ผู้อำนวยการสำนักสนับสนุนสุขภาวะองค์กร
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ หรือผู้แทน	เป็น	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
(7) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยประชากรและสังคม
มหาวิทยาลัยมหิดล (รอยื่นยัน)	เป็น	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
(8) ผู้จัดการโครงการศูนย์วิชาการมหาวิทยาลัยแห่งความสุข
กับการสร้างเสริมสุขภาพอย่างยั่งยืน
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล	เป็น	หัวหน้าคณะทำงาน
(9) หัวหน้าโครงการศูนย์วิชาการมหาวิทยาลัยแห่งความสุข
กับการสร้างเสริมสุขภาพอย่างยั่งยืน
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล	เป็น	รองหัวหน้าคณะทำงาน
(10) ผู้ช่วยผู้จัดการโครงการศูนย์วิชาการมหาวิทยาลัย
แห่งความสุขกับการสร้างเสริมสุขภาพอย่างยั่งยืน
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล	เป็น	รองหัวหน้าคณะทำงาน
(11) ผู้ประสานงาน หรือผู้แทน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เป็น	คณะทำงาน
(12) ผู้ประสานงาน หรือผู้แทน
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	เป็น	คณะทำงาน
(13) ผู้ประสานงาน หรือผู้แทน
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	เป็น	คณะทำงาน
(14) ผู้ประสานงาน หรือผู้แทน
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	เป็น	คณะทำงาน

(15) ผู้ประสานงาน หรือผู้แทน
มหาวิทยาลัยทักษิณ	เป็น คณะทำงาน
(16) ผู้ประสานงาน หรือผู้แทน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	เป็น คณะทำงาน
(17) ผู้ประสานงาน หรือผู้แทน
มหาวิทยาลัยบูรพา	เป็น คณะทำงาน
(18) ผู้ประสานงาน หรือผู้แทน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	เป็น คณะทำงาน
(19) ผู้ประสานงาน หรือผู้แทน
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์	เป็น คณะทำงาน
(20) ผู้ประสานงาน หรือผู้แทน
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	เป็น คณะทำงาน
(21) ผู้ประสานงาน หรือผู้แทน
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	เป็น คณะทำงาน
(22) ผู้ประสานงาน หรือผู้แทน
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	เป็น คณะทำงาน
(23) ผู้ประสานงาน หรือผู้แทน
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	เป็น คณะทำงาน
(24) นักวิจัยโครงการศูนย์วิชาการมหาวิทยาลัยแห่งความสุข
กับการสร้างเสริมสุขภาพอย่างยั่งยืน
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล	เป็น เลขานุการ

2. ให้คณะกรรมการฯ มีหน้าที่ ดังนี้

- (1) เข้าร่วมประชุมการดำเนินการของภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขต้นแบบ ปีละ 6 ครั้ง
- (2) ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ แนวทาง มาตรการ ในการร่วมมือผลักดัน (ร่าง) แนวทาง ข้อเสนอ นโยบายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขสู่องค์กรสุขภาพอย่างยั่งยืน พ.ศ. 2567 - 2570 เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563 - 2570 ให้สอดคล้องกับทิศทางของคณะกรรมการกำกับทิศทางฯ
- (3) ประสานภาคีเครือข่ายฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการร่วมมือผลักดัน (ร่าง) แนวทาง ข้อเสนอ นโยบายมหาวิทยาลัยแห่งความสุขสู่องค์กรสุขภาพอย่างยั่งยืน พ.ศ. 2567 - 2570 เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563 - 2570 หรืออื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำกับทิศทางฯ และคณะกรรมการ อำนวยการฯ มอบหมาย

3. ให้คณะกรรมการฯ มีสิทธิได้รับค่าเบี้ยประชุมตามระเบียบสำนักงานกองทุนสนับสนุนการ สร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เรื่อง คู่มือการบริหารจัดการโครงการสร้างเสริมสุขภาพ ประเภทพัฒนา และปฏิบัติการ หรือประเภทศึกษาวิจัยและประเมินผล สำหรับส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ

14. กลุ่มเป้าหมาย “ภาคีเครือข่ายมหาวิทยาลัยแห่งความสุข”

มหาวิทยาลัยในสังกัดของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
(2567)

รายชื่อสถาบันอุดมศึกษาทั้งหมด จำแนกตาม สถาบัน ในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำแนกประเภทรัฐและเอกชน รวมจำนวนทั้งสิ้น 193 แห่ง

สถาบันอุดมศึกษาประเภทรัฐ รวมจำนวน 104 แห่ง

1. มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐ จำนวน 26 แห่ง
2. มหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 10 แห่ง
3. มหาวิทยาลัยของรัฐ (ราชภัฏ) จำนวน 38 แห่ง
4. มหาวิทยาลัยของรัฐ (ราชมงคล) จำนวน 9 แห่ง
5. วิทยาลัย จำนวน 21 แห่ง

สถาบันอุดมศึกษาประเภทเอกชน รวมจำนวน 71 แห่ง

1. มหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 43 แห่ง
2. สถาบันเอกชน จำนวน 12 แห่ง
3. วิทยาลัยเอกชน จำนวน 16 แห่ง

สถาบันอุดมศึกษา นอกสังกัด รวมจำนวน 18 แห่ง

ตาราง 11 รายชื่อสถาบันอุดมศึกษาทั้งหมด จำแนกตาม สถาบัน (ในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำแนกประเภทรัฐและเอกชน)

สถาบันอุดมศึกษา	ประเภทสถาบัน	ลำดับ	ชื่อสถานศึกษา
รัฐ	ในกำกับ (26)	1	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
		2	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
		3	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
		4	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
		5	มหาวิทยาลัยทักษิณ
		6	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
		7	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
		8	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
		9	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
		10	มหาวิทยาลัยบูรพา
		11	มหาวิทยาลัยพะเยา
		12	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
		13	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
		14	มหาวิทยาลัยมหิดล
		15	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
		16	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

สถาบันอุดมศึกษา	ประเภทสถาบัน	ลำดับ	ชื่อสถานศึกษา
		17	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
		18	มหาวิทยาลัยศิลปากร
		19	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
		20	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
		21	สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา
		22	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
		23	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
		24	สถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา
		25	สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย
		26	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
	ของรัฐ (10)	27	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
		28	มหาวิทยาลัยนครพนม
		29	มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
		30	มหาวิทยาลัยนเรศวร
		31	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
		32	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
		33	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
		34	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
		35	สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
		36	สถาบันวิทยาลัยชุมชน
	ราชภัฏ (38)	37	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
		38	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
		39	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
		40	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
		41	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
		42	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
		43	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
		44	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
		45	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
		46	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
		47	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
		48	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
		49	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
		50	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
		51	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

สถาบันอุดมศึกษา	ประเภทสถาบัน	ลำดับ	ชื่อสถานศึกษา
		52	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
		53	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
		54	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
		55	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
		56	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
		57	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
		58	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
		59	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
		60	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
		61	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
		62	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
		63	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
		64	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
		65	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
		66	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
		67	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
		68	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
		69	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
		70	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
		71	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
		72	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
		73	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
		74	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
	ราชมงคล (9)	75	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
		76	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
		77	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
		78	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
		79	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
		80	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
		81	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
		82	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
		83	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
	วิทยาลัย (21)	1	วิทยาลัยชุมชนตราด
		2	วิทยาลัยชุมชนตาก
		3	วิทยาลัยชุมชนนราธิวาส

สถาบันอุดมศึกษา	ประเภทสถาบัน	ลำดับ	ชื่อสถานศึกษา
		4	วิทยาลัยชุมชนน่าน
		5	วิทยาลัยชุมชนบุรีรัมย์
		6	วิทยาลัยชุมชนปัตตานี
		7	วิทยาลัยชุมชนพังงา
		8	วิทยาลัยชุมชนพิจิตร
		9	วิทยาลัยชุมชนแพร่
		10	วิทยาลัยชุมชนมุกดาหาร
		11	วิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน
		12	วิทยาลัยชุมชนโยธินธร
		13	วิทยาลัยชุมชนยะลา
		14	วิทยาลัยชุมชนระนอง
		15	วิทยาลัยชุมชนสงขลา
		16	วิทยาลัยชุมชนสตูล
		17	วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร
		18	วิทยาลัยชุมชนสระแก้ว
		19	วิทยาลัยชุมชนหนองบัวลำภู
		20	วิทยาลัยชุมชนอุทัยธานี
		21	วิทยาลัยชุมชนสุโขทัย
เอกชน	มหาวิทยาลัย เอกชน (43)	84	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
		85	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
		86	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
		87	มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น
		88	มหาวิทยาลัยเกริก
		89	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
		90	มหาวิทยาลัยคริสเตียน
		91	มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา
		92	มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา
		93	มหาวิทยาลัยชินวัตร
		94	มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
		95	มหาวิทยาลัยตาปี
		96	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
		97	มหาวิทยาลัยธนบุรี
		98	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
		99	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
		100	มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่

สถาบันอุดมศึกษา	ประเภทสถาบัน	ลำดับ	ชื่อสถานศึกษา
		101	มหาวิทยาลัยนานาชาติแอสตมฟอร์ด
		102	มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก
		103	มหาวิทยาลัยเนชั่น
		104	มหาวิทยาลัยปทุมธานี
		105	มหาวิทยาลัยพายัพ
		106	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
		107	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
		108	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
		109	มหาวิทยาลัยภาคกลาง
		110	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
		111	มหาวิทยาลัยรังสิต
		112	มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
		113	มหาวิทยาลัยราชธานี
		114	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
		115	มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
		116	มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
		117	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
		118	มหาวิทยาลัยสยาม
		119	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
		120	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
		121	มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
		122	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
		123	มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
		124	มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
		125	มหาวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก
		126	มหาวิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา
	สถาบันเอกชน (12)	127	สถาบันกัณฑ์นา
		128	สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์
		129	สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน
		130	สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
		131	สถาบันเทคโนโลยียานยนต์มหาชัย
		132	สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ
		133	สถาบันวิทยาการประกอบการแห่งอยุธยา
		134	สถาบันรัชต์ภาคย์
		135	สถาบันวิทยสิริเมธี

สถาบันอุดมศึกษา	ประเภทสถาบัน	ลำดับ	ชื่อสถานศึกษา
		136	สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก
		137	สถาบันอาศรมศิลป์
		138	สถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬาภรณ์
	วิทยาลัย (16)	139	วิทยาลัยเชิงรอย
		140	วิทยาลัยเซนต์หลุยส์
		141	วิทยาลัยดุสิตธานี
		142	วิทยาลัยทองสุข
		143	วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์
		144	วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้
		145	วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
		146	วิทยาลัยนครราชสีมา
		147	วิทยาลัยนานาชาติราฟเฟิลส์
		148	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
		149	วิทยาลัยพิชญบัณฑิต
		150	วิทยาลัยพุทธศาสนานานาชาติ
		151	วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น
		152	วิทยาลัยสันตพล
		153	วิทยาลัยแสงธรรม
		154	วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง
นอกสังกัด	นอกสังกัด (18)	155	โรงเรียนเสนาธิการทหารบก
		156	โรงเรียนนายเรืออากาศนวมินทกษัตริยาธิราช
		157	มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช
		158	วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า
		159	วิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ
		160	วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก
		161	วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ
		162	วิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ
		163	สถาบันการบินพลเรือน
		164	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
		165	สถาบันพระบรมราชชนก
		166	มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
		167	โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
		168	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
		169	วิทยาลัยการชลประทาน
		170	โรงเรียนนายเรือ
		171	ศูนย์ฝึกพลาญชัยนาวี

สถาบันอุดมศึกษา	ประเภทสถาบัน	ลำดับ	ชื่อสถานศึกษา
		172	ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์

****ปรับปรุงข้อมูล ณ วันที่ 7 มีนาคม 2567**

(แหล่งสืบค้น:

https://info.mhesi.go.th/stat_aca_uni.php?search_year=2566&download=7302&file_id=20240313008.xlsx)